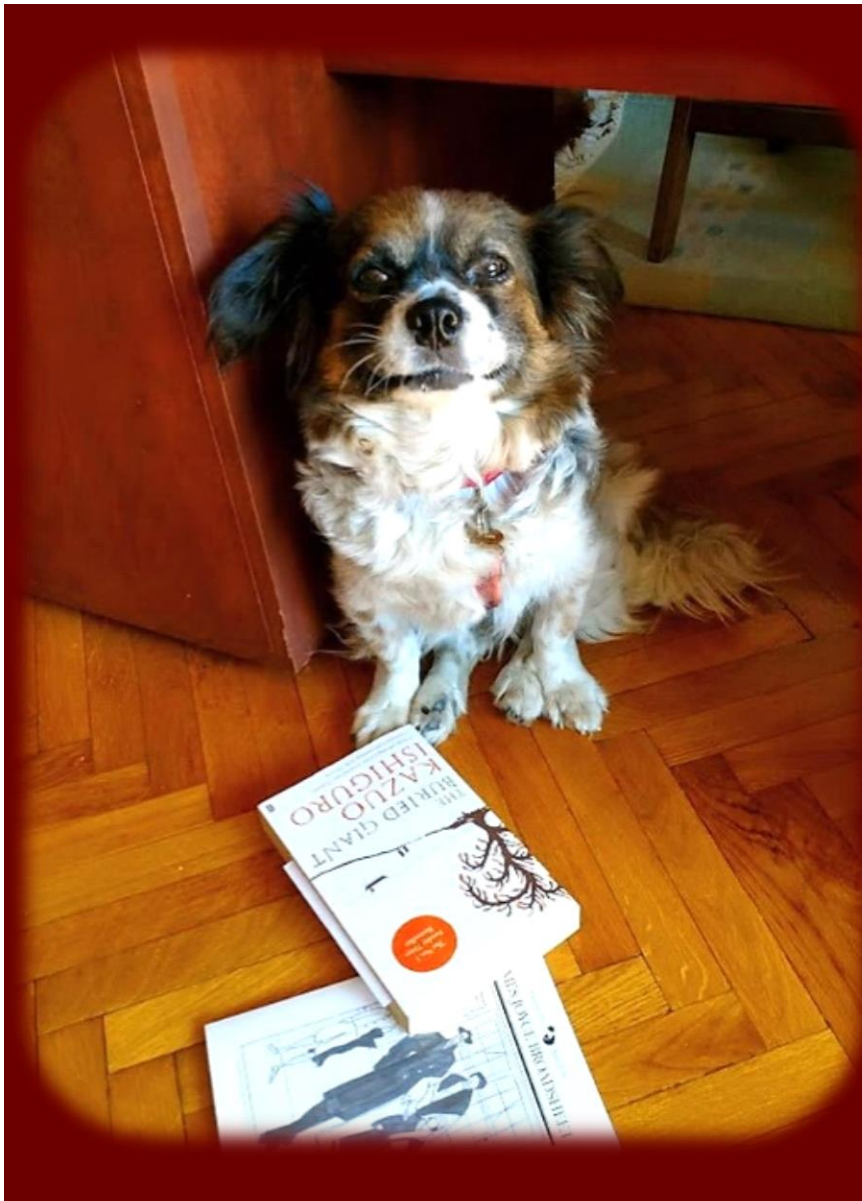

Lidia Vianu

© BUMBLE-BEA

Buburuză Bea

A tiny book about a huge heart
[in English and Romanian

O carte mică despre o inimă mare
pe englezeşte şi pe româneşte]

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

https://editura.mttlc.ro/

The University of Bucharest

2022

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro

Contemporary Literature Press

The Online Publishing House of the University of Bucharest

Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură

Lidia Vianu
Director

ISBN 978-606-760-194-7

Advisor to the series: **Anne Stewart.**

IT Expertise: Cristian Vîjea.

Proofreading: Lorina Hou Xiaoyu, Anca Ilie, Mădălina Mangalagiu, Ana-Maria Neagu, Andra Păuna, Liliana Popescu.

Acknowledgement
The author thanks **Anne Stewart**, for her patience and gentleness in revising this book.

https://editura.mttlc.ro/metoda-lidia-vianu-7-volume.html

Lidia Vianu

© Bumble-Bea

1

© *Bumble-Bea* is a poem about innocence. It is an ingenious lyrical diary which grows day by day like a puzzle. It all comes to us through the eyes of a creature who cannot speak. Because of its genuine emotional intensity, Lidia Vianu's book haunts the reader as an unusual confession. It reminded me of *In Memoriam* by Ion Barbu.

There is more to this poem than lyricism: we find in it the *geography* of an intellectual who peregrinates among libraries, auditoriums, the common city-streets. Both the author and Bea, her heroine, follow the paved roads as if they were crossing a labyrinth.

© *Bumble-Bea* este un poem despre inocență și despre legăturile ei, în formula ingenioasă a unui jurnal liric, alcătuit, treptat, ca un puzzle, din perspectiva unei ființe necuvântătoare. Tensiunea autentică și încărcătura emoțională sunt două dintre calitățile acestei viziuni, care fac din poemul Lidiei Vianu o confesiune pe cât de convingătoare pe atât de neobișnuită, bună de așezat alături de alte poeme celebre care-au abordat tema—citindu-l, mi-a venit imediat în minte *In memoriam* de Ion Barbu.

Dar poemul nu exprimă doar fluxul liric al unei ființe, ci forța legăturilor care alcătuiesc subtil *geografia* unui intelectual, trasată cu finețe, de la bibliotecile, la sălile de curs și la cotidianul său de ființă urbană, care descoperă străzile orașului ca pe aleile unui labirint.

Doina Ruști

Contemporary Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest

2022

Lidia Vianu

© BUMBLE-BEA

Buburuză Bea

A tiny book about a huge heart
[in English and Romanian

O carte mică despre o inimă mare
pe englezeşte şi pe româneşte]

Contemporary
Literature Press

https://editura.mttlc.ro/
The University of Bucharest
2022

I am writing this in order to see myself for who I am: survivor into Light.

It frees me from the fear of the end. Love never dies. We do not need to find it. We ARE it. You have always been myself, and will be so for all universes to come.

Am scris aceste rânduri ca să aflu cine sunt: supravieţuitor în Lumină.

Cu ele înlătur spaima de sfârşit. Iubirea nu se sfârşeşte. Şi nici nu avem nevoie să o căutăm. Iubirea suntem noi. Ai fost şi vei fi fiinţa mea în toate universurile ce stau să vie.

© Bumble-Bea

4

7 September 2018

“Can it be true? A new life? The one I dreamed of, with beauty walks? Without being kicked in the street? With food given to me not out of the garbage? And every day.

Will it be every day? Somebody has taken me in. Today I had a beauty walk with somebody, but it was not until midnight, because somebody was working and forgot all about me. I am not as fond of walking as I am of my new Pekingese friends, but I will soon walk *her* properly, if it’s the last thing I do.”

7 septembrie 2018

„Chiar o fi adevărat? O viață nouă? Aşa cum visam, cu plimbări de frumusețe? N-o să mai fiu azvârlită în stradă? O să fiu hrănită, şi nu cu gunoaie? În toate zilele?

Chiar în fiecare zi? Da, m-a luat cineva acasă. Astăzi mi-am făcut plimbarea de frumusețe la miezul nopții, pentru că cineva a avut de lucru şi a uitat complet de mine. Nu mă dau eu în vânt după plimbare, cel puțin nu la fel de tare cum îmi plac noii mei prieteni pechinezi, dar jur că nu o să mă las până ce n-o învăț eu ce e aia o plimbare adevărată.”

8 September 2018

“I’ve got a human name: Bea, from Beatrice. Dante wrote about me. I *am* human. I’ve taken a human shower, I’ve eaten a human meal—chicken livers cooked at Mega Image! Somebody does indulge me. Or I won’t eat. I am training her all right. This room is full of books about me. Wait till I read them all. But, well… don’t hold your breath.”

8 septembrie 2018

„Bea e nume de om: vine de la Beatrice. A scris şi Dante despre mine. Chiar sunt om. Am făcut duş ca tot omul, am mâncat mâncare ca oamenii—ficăței gătiți la Mega Image! Cineva mă răsfață. Păi da, că altfel nu mănânc. O dresez: n-am încotro. Odaia asta e plină de cărți, şi toate sunt despre mine. Chiar am de gând să le citesc pe toate. Dacă nu mă răzgândesc.”

8 September 2018, midnight

"Almost midnight (slight improvement, compared to yesterday). The street has taken a shower. But somebody does not like the water outside, because, when we came home, I had my feet washed—all four of them. Don't look at this photo: they say that Bucharest streets are not safe at midnight, so I am incognito."

8 septembrie 2018, în miez de noapte

„Aproape miezul nopții (un progres față de ziua de ieri). Cred că strada a făcut duş. Dar cuiva nu-i place apa de pe stradă, aşa că, de îndată ce ne-am întors acasă, mi-a spălat lăbuțele—toate patru. Nu vă uitați la poza asta: lumea spune că e periculos să mergi pe străzile Bucureştiului în miez de noapte, aşa că sunt incognito."

9 September 2018

“She thinks I am enjoying this bone-for-dog she gave me.

She gives. I like the giving.

Note to myself: Remember to give her a name. A name that's all mine.”

9 septembrie 2018

„Îşi închipuie că-mi place osul ăsta de ros pentru câini pe care mi l-a dat.

Îmi plac ființele care dau.

De ținut minte: să-i dau şi eu ei — un nume. Un nume care să fie numai al meu.”

10 September 2018

"I am so proud of myself. Today I have discovered a street nobody knew existed. It is called Sergeant Sun-escu (trying to translate here). I was so excited that I forgot to bark at the cat and scare her stiff (or not). And midnight is not here yet. More things may happen. With me, one never can tell."

10 septembrie 2018

„Sunt foarte mândră de mine. Am descoperit azi o stradă de care nu ştia nimeni. Se cheamă Sergent Sorescu. Am fost atât de încântată că am uitat până şi să latru la pisică, s-o bag în sperieți (sau nu). Şi încă nu e miezul nopții. Multe se mai pot întâmpla. Cu mine, nu se ştie niciodată."

11 September 2018

“She says this is a day.

What is a day?

All those things she gives even when she’s working, and which I give even when I’m asleep.

My Day.

I’ll call her that during our secret midnight walk—incognito, of course.”

11 septembrie 2018

„Zice că asta e o zi.

Ce-i aia, zi?

Toate lucrurile pe care mi le dă chiar şi când lucrează, şi pe care i le dau eu chiar şi atunci când dorm.

Adică ziua asta e a mea.

Da... Ziua Mea. Ăsta e numele pe care o să i-l dau atunci când ne plimbăm la miezul nopții—incognito, bineînțeles.”

10

12 September 2018

“You got angry because I walked very slowly today.

You wanted to go forward.

Seven years of memories keep me back: a smell, a noise, an absence.

I wish you had been with me then.”

12 septembrie 2018

„Te-ai enervat că mergeam prea încet.

Voiai să înaintăm mai iute.

Mă trăgeau înapoi şapte ani de amintiri: mirosuri, zgomote, absențe.

Ce bine era dacă ai fi fost cu mine atunci.”

13 September 2018

“If you leave for a whole day again,
I’m warning you:
I will climb into your armchair,
I will lick your books,
I will bite your fountain pen,
and I’ll
I’ll
I’ll...
wait.”

13 septembrie 2018

„Dacă mă mai laşi singură o zi întreagă,
te previn că
am să sar în fotoliul tău,
am să-ţi ling cărţile,
am să-ţi rod stiloul
şi o să
o să
o să...
te-aştept.”

14 September 2018

“When we walk and you talk to me and I say nothing, it’s not because I can’t hear you. I am speechless because I hear you too well. Even when you don’t talk to me.”

14 septembrie 2018

„Atunci când ne plimbăm iar tu spui ceva şi eu tac, să nu crezi că nu te aud. Tac tocmai fiindcă te aud prea bine. Chiar şi atunci când nu vorbeşti.”

15 September 2018

"I hid behind the door. It did not occur to you to look there. Because I had never left your side before. You looked everywhere but where I was. For a quarter of an hour. I did not mean to stay longer. I just had to teach you who misses whom here."

15 septembrie 2018

„M-am pitit după uşă. Acolo nu te-ai gândit să mă cauți. Nu mai plecasem niciodată de lângă tine. M-ai căutat peste tot, dar nu şi acolo unde eram de fapt. Un sfert de oră a durat. Nu aveam de gând să stau mai mult. Vrusesem doar să înțelegi şi tu exact cine lipseşte cui, aici."

16 September 2018

"I want to sniff, you wait. I want to go left, you go left. I want to eat what is on your plate, you give me your food. At first, I wondered when you would force me to follow. You liked to walk, so I just would not walk at all. Last night, you looked aside and fell silent. That is how I found out. You have taught me with a mere glance: what I really want is to follow you."

16 septembrie 2018

„Când adulmec, te opreşti din mers. Când trag la stânga, o iei la stânga. Dacă vreau ce ai tu în farfurie, mă laşi să mănânc. La început m-am întrebat când o să mă tragi să vin după tine. Ştiam că îți place să mergi, aşa că pur şi simplu nu mă clinteam din loc. Aseară ai privit în partea cealaltă fără o vorbă. Aşa am aflat. Cu o simplă privire m-ai făcut să pricep că, de fapt, tot ce-mi doresc este să vin după tine."

19 September 2018

"If I read James Joyce, can I come to the faculty with you? I can't bark in English, but I promise not to embarrass you."

19 septembrie 2018

„Dacă citesc James Joyce, pot veni cu tine la facultate? Nu ştiu să latru pe englezeşte, dar promit să nu te fac de ruşine."

20 September 2018

"I saw it in your eyes. I licked it off your face. You smiled at me—before sleep, at the end of today."

20 septembrie 2018

„Ți-am văzut-o în ochi. Ți-am lins-o de pe obraz. Mi-ai surâs—înainte să adormim, la sfârşitul zilei."

21 September 2018

“I was eating. I choked. I was terrified. You made me breathe again. I am alive. It is good to feel safe. And wanted.”

21 septembrie 2018

„Mâncam. M-am înecat. M-am speriat rău. M-ai făcut să respir din nou. Trăiesc. Mă simt în siguranță. Cu tine.”

18

22 September 2018

"I know I am walking VERY, VERY slowly. But we both know why: because I am learning how to fly."

22 septembrie 2018

„Ştiu că merg FOARTE, FOARTE încet. Dar ştim amândouă din ce motiv: pentru că învăț să zbor."

23 September 2018

"You are sad: the yellow leaves are already falling. But not to worry. I'll take us to the land of no seasons. Follow me, and I will keep you safe."

23 septembrie 2018

„Eşti amărâtă: au îngălbenit frunzele şi cad. Nu te necăji. Te duc eu în ținutul fără anotimpuri. Ține-te după mine: am eu grijă să nu ți se întâmple nimic."

24 September 2018

“Of course I bark at the big dogs which can harm you, and at all the cats which will use you. You will trust anybody. It is no easy job to protect you from yourself.”

24 septembrie 2018

„Fireşte că latru la toți cățeii mari care pot să sară la tine şi la toate pisicile care te-ar putea păcăli. Tu ai încredere în toată lumea. Să nu crezi că e uşor să te apăr de tine însăți.”

25 September 2018

"How do I know you'll come home in exactly twenty minutes, and I wait for you in front of the door: if you guess that, it means that you know me as well as I know you. If you do not guess it, that will make me really sad."

25 septembrie 2018

„De unde ştiu eu că vii acasă exact în douăzeci de minute, şi te aştept în dreptul uşii: dacă ghiceşti, înseamnă că mă cunoşti la fel de bine cum te cunosc eu pe tine. Dacă nu ghiceşti, o să fiu necăjită, foarte necăjită."

26 September 2018

"Let me sniff this gate... Now take 77 steps—quickly—before I find a dry leaf that needs sniffing. I brake. You never get angry. 'Come on, Bea,' you urge. Then you walk at my slow pace. Now I run, and you keep up with me. You think you have trained me how to walk... Open your eyes, and try to be less human: who is walking whom here?"

26 septembrie 2018

„Stai să miros poarta asta… Acum fă iute 77 de paşi—până nu dau de o frunză uscată care trebuie musai adulmecată. Pun frână brusc. Dar tu nu te superi. 'Hai, Bea,' mă tragi. După care te resemnezi şi mergi încet. Acum o iau la fugă, şi tu după mine. Tu crezi că m-ai învățat să mă plimb în lesă… Deschide ochii şi fii mai deşteaptă decât un om: cine plimbă aici pe cine?"

27 September 2018

“For the last ten years, you’ve seen him inside that big computer of yours. You had no idea that it was not him at all. You looked in all the wrong places. I am here to show you the light.”

27 septembrie 2018

“Zece ani de zile l-ai privit înăuntrul calculatorului ăla mare la care lucrai. Nu ți-a dat prin minte că nu e el cel adevărat. L-ai căutat numai unde nu avea cum să fie. Am venit să te luminez.”

29 September 2018

"I have my own dog tag. It says Bea Vianu, and it hangs round my neck, together with your telephone number. It is nice to have a family name, but—don't you know that you just can't lose me? I have chosen you."

29 septembrie 2018

„Am la gât noul meu medalion, pe care scrie Bea Vianu, împreună cu numărul tău de telefon. Îmi place că am şi eu un nume de familie, dar—oare nu ştiai că nu mă poţi pierde? Eu sunt cea care te-a ales pe tine."

1 October 2018

“I do not know what a city is.

I do not know what a planet is.

I do not know what the sun that blinds me during our morning walks is.

I do not know what the moon rising when we sneak out incognito at midnight is.

I do not know what the contraption that keeps ringing when I would much rather you focused on me is.

I am not even aware of all the things that I do not know.

There is only one thing that makes sense to me in this world of yours—and that is the reason why, as you move busily about the house, I choose to sprawl out on the exact spot where it will inconvenience you most to go past me.

You know it.

I know it.”

1 octombrie 2018

„Nu ştiu ce-i aia oraş.

Nu ştiu ce-i aia planetă.

Nu ştiu ce-i soarele care mă orbeşte când ne plimbăm dimineaţa.

Nu ştiu ce-i luna care răsare atunci când ne strecurăm pe străzi incognito în miez de noapte.

Nu ştiu ce-i drăcovenia aia care sună exact atunci când vreau eu să te ocupi numai şi numai de mine.

Nici măcar nu ştiu câte lucruri nu ştiu.

Un singur lucru contează pentru mine în lumea asta a ta—mă refer la motivul pentru care, atunci când treci preocupată dintr-o odaie în alta, mă întind exact pe locul unde să nu poţi păşi peste mine fără să mă vezi.

Asta ştii şi tu.

Aşa cum ştiu şi eu.”

3 October 2018

“You have been working on your laptop for seven days in a row, you have not even had time to smile at me. What is it that comes before me in your life? I am beginning to mope, you know.”

[I am allotting English poets to my graduate students, to translate. Bloodaxe Poets. It’s a first. It’s important.]

“When I came to your house, we made a deal: I am only yours, and you are mine alone—to take care of me, walk me, introduce me to everyone.”

[Nothing comes before my teaching, Bea.]

“God, I am SOOO disappointed… Do they like you for what you do?”

[Well, I love my programme. I made it. I am doing my best.]

“You like something that does not like you? What kind of world is this?”

[Welcome to the human world, Bea.]

“No, thanks. Better take your laptop and come to mine.”

3 octombrie 2018

„De şapte zile încheiate lucrezi la laptop, nicio clipă nu te-ai oprit ca să-mi zâmbeşti măcar. Ce e mai important decât mine în viața ta? Şi te mai miri că sunt îmbufnată.”

[Repartizez poeți englezi masteranzilor mei, care îi vor traduce. Poeți publicați la Bloodaxe. Asta se întâmplă pentru prima oară, aşa că pentru mine este foarte important.]

„Atunci când m-ai adus la tine, am avut o înțelegere: eu sunt numai şi numai a ta, dar şi tu eşti a mea—ai grijă de mine, mă plimbi, mă prezinți tuturor.”

[Pe primul loc e profesia mea, Bea.]

„Acum chiar că m-ai necăjit… Măcar se bucură cineva de ce faci tu?”

[Mă bucur eu. E un program făcut de mine. Mă străduiesc pentru el.]

„Te bucuri să faci asta pentru cineva care nici nu te vede? Ce lume mai e şi asta?”

[Aşa e în lumea oamenilor, Bea.]

„Mă lipsesc. Mai bine ia-ți laptopul şi vino tu în lumea mea.”

27

5 October 2018

"You have bought me a red-and-black coat. For rain and cold. Well... IF you will walk me when it's rainy and cold, I will wear the coat."

5 octombrie 2018

"Mi-ai cumpărat o hăinuță roșu cu negru. Pentru ploaie şi frig. Bine. DACĂ o să mă plimbi tu pe ploaie şi pe frig, atunci o să port şi eu haina."

7 October 2018

"Why do I always bark out loud, and your words come hidden by those bracket-signs like two jaws?"

[Because you are a clever Bea who can speak.]

"Can't you speak?"

[I can understand.]

"Talk to me without those horrible signs."

[They are not signs.]

"What are they, then?"

[They are hiding places for thoughts that must not be heard.]

"How come I hear them all the same?"

[There is a difference between hearing and knowing. You just know.]

7 octombrie 2018

„Cum se face că eu latru tare tot timpul, pe când vorbele tale se ascund între semnele-alea-paranteză ca două fălci?"

[Pentru că eşti o Bee isteață, care poate vorbi.]

„Şi tu nu poți?"

[Eu înțeleg.]

„Cu mine să vorbeşti fără semnele alea nesuferite."

[Nu sunt tocmai semne.]

„Adică ce sunt?"

[Sunt ascunzişuri pentru gânduri care nu trebuie auzite.]

„Păi atunci eu cum le aud?"

[Una e să le auzi şi alta să le ştii. Tu ştii.]

9 October 2018

“What are you doing now?”

[Reading, Bea.]

“Hadn’t you better sleep? I could watch, for a change. Keep you safe. It’s what I do best, you know.”

[Sure. Especially when you bark at big dogs, and then run off on all fours.]

“That’s a matter of principle. I’ve stolen it from Robert Browning: ‘a man’s reach should exceed his grasp’.”

[You forget the sequel: “Or what’s a heaven for?” Unless dogs are so different from humans that the company of a furious big dog is their idea of heaven?]

“OK. It’s a dog thing. I’m a dog and you are not. Now you’ve really upset me.”

9 octombrie 2018

„Tu ce faci acuma?”

[Citesc, Bea.]

„N-ar fi mai înțelept să dormi? Te-aş veghea şi eu, cum faci tu cu mine. Te-aş apăra. Asta fac eu cel mai bine, şi tu ştii.”

[Da, ştiu. Mai ales atunci când latri la câinii mari, după care o iei la sănătoasa.]

„Asta e o chestiune de principiu. Am şterpelit-o de la Robert Browning: ‘Trebuie să îndrăzneşti ceea ce nu crezi că poți reuşi’. “

[Ai uitat să închei citatul: „Altfel ce rost are Raiul?” Nu cred că un câine e atât de diferit de un om încât să se creadă în Rai în compania unui dulău furios.]

„OK. E o chestie de cățel. Eu sunt cățel şi tu nu eşti. Acum chiar că ai fost rea cu mine.”

11 October 2018

“What are those things on the little table under which I take my mid-afternoon nap?”

[Books, waiting for me to make time.]

“I’ve been doing that myself—waiting, I mean—for *pas mal de temps*. Can I have my walk now?”

[Not yet.]

“Will you walk the books first?”

11 octombrie 2018

„Ce sunt chestiile alea de pe măsuța sub care îmi fac eu somnul de după-amiază?”

[Cărți care aşteaptă să-mi fac vreme să le citesc.]

„Păi asta fac şi eu—aştept, nici nu mai ştiu de când. Te-ai hotărât în fine să mă plimbi?”

[Încă nu.]

„De ce? Plimbi cărțile înaintea mea?”

13 October 2018

“I won’t eat that concoction. You cook my usual food.”

[I teach all day today. Either you eat this can, or you starve.]

“You wish! I’m coming with you, and I’ll bark, and you will want to make me shut up, so you’ll give me anything I want to eat.”

[I wouldn’t bet on that.]

“If you don’t, your students will. ‘Cause I’m cute, and the teacher’s favourite, on top of that.”

13 octombrie 2018

„Eu nu pun gura pe porcăria asta. Vreau mâncarea mea.”

[Am ore toată ziua. Ori mănânci conserva, ori rabzi de foame.]

„S-o crezi tu! Vin după tine la curs, şi latru, şi, ca să mă faci să tac, ai să-mi dai tot ce vreau eu de mâncare.”

[Asta s-o crezi tu.]

„Dacă nu-mi dai tu, o să-mi dea studenții tăi. Că sunt scumpă foc, şi pe lângă asta sunt şi preferata profesoarei.”

15 October 2018

"I've walked you for two hours!"

[At snail-speed.]

"You've been living here for so many human years, and I had to come in person to take you around. You wanted to see 'Silk Street' again, because your best friend, Ingrid Schwalb, used to live there. I took you down all the small streets you had never suspected existed. The Street of the Fair! I could have read those huge trees for ever and ever. I found out that seventeen dog-generations ago, there was a princess of all the dogs in this area, and her name was Bea. I think it was me."

[You read that?]

"Sure. You have your glasses, I have my nose. I can be as busy as you are."

15 octombrie 2018

„Te plimb de două ore."

[Cu viteza melcului.]

„Locuieşti aici de atâția ani de-ai voştri, ai oamenilor, şi a trebuit să vin eu să-ți arăt. Ai vrut să revezi Strada Mătăsari, fiindcă acolo stătea prietena ta cea mai bună, Ingrid Schwalb. Te-am dus pe străduțe despre care habar nu aveai că există. Strada Bâlciului! Nu mă mai săturam citind toți pomii ăia uriaşi. Am descoperit că, în urmă cu şaptesprezece generații de câini, a existat o prințesă a tuturor câinilor de pe aici, şi o chema Bea. Cred că eu eram."

[Ai citit tu asta?]

„Evident. Tu citeşti cu ochelarii, eu cu nasul. Şi pot să fiu şi eu la fel de ocupată ca tine."

17 October 2018

“What does it mean, that you teach till Christmas? Do I have to wait for Santa before I can go on another walk with you?”

[I don’t teach every day.]

“So you won’t go anywhere without me, right?”

[I will, on Wednesdays.]

“You should make up your mind: either you do, or you don’t. I need to make my schedule, too, you know. I have to read the news every day, or it is not news any more. I may have to go out on my own. I already know the surroundings.”

[No way.]

“Why is it that you make all the decisions around here?”

[Because *I* am taking care of you, not the other way round.]

“When I take care of you, I will teach you how to walk on a leash. I will feed you only what I think is good for you. I will go out on Wednesdays, and never ask you to come along. I will take you out at midnight, because I will forget you are there.”

[I’m sorry about that.]

“Brilliant. Now that you’re feeling guilty, say quickly that

17 octombrie 2018

„Cum, adică, ai ore până la Crăciun? O să trebuiască să-l aştept pe Moş Crăciun ca să mă plimb iar cu tine?”

[Nu, nu am ore în fiecare zi.]

„Atunci nu te duci nicăieri fără mine, ne-am înțeles, nu-i aşa?”

[Ba da, miercurea.]

„Păi, hotărăşte-te: ori te duci, ori nu te duci. Vreau şi eu să-mi planific timpul. Trebuie să-mi citesc zilnic ştirile, nu le pot lăsa să se învechească. S-ar putea să mă văd silită să ies fără tine. Oricum, am învățat deja împrejurimile.”

[În niciun caz.]

„Da’ de ce trebuie să iei tu toate hotărârile aici?”

[Fiindcă eu sunt cea care are grijă de tine, şi nu invers.]

„Ei bine, să ştii că, atunci când o să am eu grijă de tine, am să te pun în lesă. Am să-ți dau să mănânci numai ce cred eu că ai voie. Am să te las singură acasă miercurea, nici măcar n-am să te întreb dacă nu vrei să vii cu mine. Am să te scot abia la miezul nopții, fiindcă pur şi simplu am să uit de tine.”

[Iartă-mă, îmi pare rău că am uitat.]

you will never ever leave me home alone, because you need me to watch over you. Agreed: Wednesdays included.”

„Aşa da! Acuma, că tot te simţi vinovată, zi repede că niciodată în viaţa ta n-o să mă mai laşi singură acasă, fiindcă ţi-e mai bine când sunt eu cu ochii pe tine. Batem palma: se aplică şi miercurea.”

35

19 October 2018

"What's a photo?"

[It's your face in many copies, for everyone to see.]

"I don't know 'everyone'. I know *you*."

[Maybe "everyone" knows you.]

"Will 'everyone' take care of me?"

[No. I've brought you here precisely because I wanted to be the only one who does that.]

"Then we don't need everyone to know me. I'm your secret, and you are mine."

19 octombrie 2018

„Ce-i aia poză?"

[Imaginea chipului tău în mai multe exemplare, ca s-o vadă toată lumea.]

"Dar eu nu cunosc pe 'toată lumea'. Eu pe tine te ştiu."

[Poate te ştie „toată lumea" pe tine.]

„Are 'toată lumea' grijă de mine?"

[Nu. Te-am luat la mine tocmai ca să fiu eu singura care face asta.]

„Păi atunci nici n-avem nevoie să mă ştie toată lumea. Eu o să fiu secretul tău, iar tu al meu."

21 October 2018

"What is a lie?"

[Why do you ask?]

"You said somebody lied to you once."

[Yes. I hate liars.]

"If I say that I have been forbidden to eat anything else but meat, is that a lie?"

[I'd call it a nice try.]

"What is a real lie, then?"

[Saying something that you know will never happen. Such as, "I will always protect you from misfortune."]

"If I promise never to say anything that I do not mean, will you promise to do the same?"

21 octombrie 2018

„Ce-i aia minciună?"

[De ce întrebi?]

„Ai zis că cineva te-a mințit cândva."

[Aşa e. Nu înghit mincinoşii.]

„Dacă spun că mi s-a interzis să mănânc altceva decât carne, e o minciună?"

[Ai haz.]

„Păi, şi atunci ce înseamnă o minciună adevărată?"

[Când spui ceva ce ştii precis că nu se va întâmpla niciodată. Cum ar fi, „O să te apăr întotdeauna de rău."]

„Dacă eu promit să nu spun niciodată ceva ce nu e adevărat, îmi promiți că faci şi tu la fel?

23 October 2018

“When we walk and you don’t say a thing, what are you telling me?”

[Would you be asking if you didn’t have some idea?]

“I’ve never walked with anyone. First I was in a courtyard, then I was in the street, and did not even have the box I had slept in before that. Then you came along, and suddenly it was all about me: ‘Do you like this, Bea? Do you want water, Bea? Are you tired, Bea? Do your paws hurt, Bea? Can we walk any faster?’ I became Bea.”

[You know very well the answer to your question, then.]

“Well… I just wanted to make sure you understood the question.”

23 octombrie 2018

„Ce-mi spui atunci când ne plimbăm şi nu scoţi un cuvânt?”

[Dacă mă întrebi, înseamnă că ştii.]

„Nu m-am plimbat cu nimeni niciodată. Mai întâi am fost într-o curte, după aceea m-am trezit pe stradă, şi nu mai aveam nici măcar cutia în care dormisem înainte. Pe urmă m-ai găsit tu, şi am devenit cineva dintr-odată: ‘Îţi place asta, Bea? Vrei apă, Bea? Ai obosit, Bea? Te dor lăbuţele, Bea? Mergem şi noi un pic mai repede?’ Am devenit Bea.”

[Cum ziceam, ştiai răspunsul la întrebarea ta.]

„Da… Dar de fapt, voiam să mă asigur că înţelegi şi tu întrebarea.”

25 October 2018

“I think you need cheering up. You have not called me Bumble-Bea in a while.

I promise to pose for your tomorrow’s photos on my Facebook page.

I promise to eat anything you cook, and never grumble till you can’t take it any more and give me what’s on your plate.

I can sleep with you, if you want me to.

I will not lick your hand at seven in the morning, hoping you would take me out.

I will run after the toy you bought me: I will run across the hallway till you are tired enough and want to go to bed.

Have I cheered you up enough? Good. Now look at me and say: ‘I’m taking you out.’ That will cheer *me* up for a change.”

25 octombrie 2018

„Cred că ai nevoie de cineva care să te binedispună. Nu mi-ai mai zis Buburuză-Bea cam de mult.

Promit să pozez pentru postarea de mâine pe pagina mea de Facebook.

Promit să mănânc orice îmi găteşti, şi să nu bodogăn până ce nu mai suporți şi îmi dai ce ai tu în farfurie.

Aş putea dormi cu tine în pat, dacă asta vrei.

N-am să-ți ling mâna la şapte dimineața ca să mă scoți afară.

Am să fug după jucăria pe care mi-ai cumpărat-o: am să dau ture pe culoar până ce osteneşti şi vrei să te culci.

Ei? Te-am binedispus suficient? Perfect. Acum uită-te în ochii mei şi zi: ‘Hai la plimbare.’ Acum merit şi eu să fiu răsfățată, nu?”

28 October 2018

"I'm telling myself: your human life is a slow walk down small streets whose name you know, but which you've never actually seen. They wind up ahead, behind, then left and right—having been there for sooooooo long, yet you never knew them until you walked me today.

Some are villas with tall fences and shiny cars. Some are so very old that it makes you sad to think that many were born and died in them with wishes unfulfilled. But, no: I do not want to make you sad.

You wanted us to go for a fast walk down the highway, deafened by ambulances and the snarling of the trams and cars. I dragged my paws. They all tell you, 'Show her who's the boss,' but you always humour me. Do not think for a minute that I don't see.

You let me sniff all the corners, dead leaves, wet tree-trunks, gates and kerbs. I've walked you for *pas mal de temps*. You've stared in my eyes many times, and that look you longed for was there all right. Yes, indeed, I have chosen you, and now you also know why.

28 octombrie 2018

„Mă gândesc în mintea mea: viața ta de om este o plimbare domoală pe străduțe ale căror nume le ştii, dar pe care nu le-ai văzut niciodată până acum cu adevărat. Ele şerpuiesc dinaintea ta, în urma ta, la stânga, la dreapta—sunt acolo de când lumea, dar tu habar nu aveai până azi, când te-ai plimbat cu mine.

Unele sunt vile cu garduri înalte şi maşini lustruite. Altele sunt atât de dărăpănate că te gândeşti cu tristețe câți s-au născut şi au pierit în ele neîmpliniți. Dar nu vreau să te întristez.

Voiai să facem un tur rapid pe Şoseaua Iancului, asurzite de ambulanțe şi de mârâitul tramvaielor, al maşinilor. Înaintam după tine ca melcul. Toți îți spun, 'Trebuie să ştie că tu eşti stăpâna,' dar tu faci doar ce vreau eu, şi eu ştiu asta.

Ai răbdare să adulmec toate colțurile, frunzele uscate, trunchiuri umede de copaci, porțile şi bordurile. Te plimb de ceva vreme. Te-ai uitat deseori în ochii mei, şi ai găsit acolo privirea pe care o aşteptai. Ştiai că eu te-am ales pe tine, iar acum ştii şi de ce.

Viața ta nu este o fugă printre frunze moarte. Cu mine,

40

Your life is not a race among falling leaves. It is a small progress to places unknown. You are quiet. I am here. I am here to teach you how to walk.”

înaintezi alene pe lângă locuri necunoscute. Nu spui nimic. Eu vin cu tine. Vin ca să te învăț cum să te plimbi. Să treci.”

29 October 2018

“You tell me I can’t speak because I have no words. I do not need to talk to you. You are myself. A messenger.”

29 octombrie 2018

„Îmi spui că nu pot vorbi fiindcă nu am cuvinte. Ce rost ar avea să vorbim? Suntem una. Suntem un mesager.”

31 October 2018

“I do not sleep when you think I have fallen asleep.
I concentrate.
You need a soul. All around you.”

31 octombrie 2018

„Când crezi tu că am adormit, eu de fapt nu dorm.
Mă concentrez.
Ai nevoie de un suflet. De jur împrejurul tău.”

2 November 2018

"I knew this day would come. You've hugged me, and kissed me, and fed me, and walked me, and scratched my ears for a long-long time. I know you've lost him. I alone know what's in your soul. I am prepared to miss you for two from now on. When you miss missing, read my eyes."

2 noiembrie 2018

„Ştiam că va veni şi ziua asta. Mă iei în braţe, mă săruţi, mă hrăneşti, mă plimbi, mă scarpini după urechi de multă, foarte multă vreme. Ştiu că el nu mai e. Doar eu ştiu ce e în sufletul tău. M-am pregătit. O să-mi fie mie dor de tine cât pentru doi de aici înainte. Când ţi-e dor să-i fie cuiva dor de tine, uită-te în ochii mei."

4 November 2018

“If I bark at anyone, trust me. When it comes to lying creatures, I know better.”

4 noiembrie 2018

„Atunci când latru la cineva, nu te îndoi de mine. Când e vorba de mincinoşi, mă pricep mai bine decât tine.”

6 November 2018

"The candle is out. I can bring you matches, or another candle, I can bark. What I can't do is make another flame. The light is yours. Even though I see it before you do."

6 noiembrie 2018

„S-a stins lumânarea. Pot să-ți aduc chibrite, sau altă lumânare, pot să latru. Ceea ce nu pot eu face este să aprind altă flacără. Lumina este în puterea ta. Chiar dacă eu o văd înainte s-o ghiceşti tu."

8 November 2018

“A penny for your thoughts.

I jump are-you-ing around the house till you put the laptop aside and play with me.

I can roll from one end of the corridor to the other, with the rubber toy screeching between my teeth.

I can tell you everything you’d like to hear, even though I know you will be sooooooo slow to understand.

I can do a lot of things—

I just can’t make that memory that haunts you come to life again.”

8 noiembrie 2018

„Iar te gândeşti la lucrul ăla.

Ţopăi eu şi urui în toată casa, până pleci de la laptop şi te joci cu mine.

Mă dau de-a dura pe tot holul, muşcând jucăria aia care chiţăie.

Îţi spun tot ce vrei să auzi, deşi sunt sigură că îţi va trebui o veşnicie să mă înţelegi.

Pot face o groază de lucruri—

În afară de unul singur: nu pot să readuc la viaţă amintirea aceea care te bântuie.”

10 November 2018

“You’re working.
I lie on the floor which we have just cleaned together, my head on your toes.
You smile.
I know.”

10 noiembrie 2018

„Lucrezi.
M-am lungit pe podeaua pe care am curățat-o amândouă, cu capul pe picioarele tale.
Tu surâzi.
Eu ştiu.”

12 November 2018

"When you open your eyes after midnight, and cannot find me—

When you go from room to room, looking in the dark, because turning the light on might wake me up—

When you go back to sleep thinking that I am very good at hiding—

I know that you will be pleased in the morning to find Bea under your couch as usual, after all."

12 noiembrie 2018

„Când deschizi ochii după miezul nopții şi nu mă vezi—

Când mergi din odaie în odaie să mă cauți, pe întuneric, ca să nu mă trezeşti dacă aprinzi lumina—

Când te culci la loc gândind că ştiu prea bine să mă ascund—

Eu ştiu că ai să te bucuri mâine dimineață s-o găseşti pe Bea sub canapeaua ta, ca de obicei."

14 November 2018

“You look and look in my eyes, as if they were somebody else’s.

You wait for a sign.

You breathe the air in, and hope.

I am not transparent. I cannot be some other creature. I am just myself. Soon, the time will come when you see that I *am* the sign.”

14 noiembrie 2018

„Mă priveşti drept în ochi, de parcă ar fi ochii altcuiva.

Aştepţi un semn.

Tragi aer în piept, şi aerul e credinţă.

Nu sunt transparentă. Nu pot fi altă fiinţă. Eu sunt eu. Dar o să vină vremea să pricepi că *eu* sunt semnul.”

16 November 2018

"Can you teach me how to read your words?"

[I can't.]

"Why not?!"

[Because.]

"Are you saying that I couldn't possibly understand what you write all day, and what makes you forget that you have *me* now?"

[You do not know that many words.]

"But I do! I know '*Hai, Bea*' and '*Bravo, Bea*', and '*Nu*', and more."

[In that case, I am the one who does not know your language well enough.]

"I can teach you! I have the perfect day: Wednesdays between four and eight. We walk for four hours and I teach you. Tell your students they can come. I don't mind an audience. I'll be the professor. Wow!"

16 noiembrie 2018

„Mă înveți să citesc şi eu cuvintele tale?"

[Nu am cum.]

„Da' de ce?"

[Uite-aşa.]

„Vrei să zici că n-am cum să înțeleg ce scrii tu toată ziua şi ce te face să uiți de faptul că acum mă ai şi pe mine?"

[Nu ştii decât foarte puține cuvinte.]

„Ba ştiu! Ştiu 'Hai, Bea' şi 'Bravo, Bea', şi 'Nu', şi mai ştiu şi altele."

[În acest caz, eu sunt cea care nu ştie limba ta.]

„Te învăț eu! Am ziua perfectă pentru asta: miercurea între patru şi opt după-amiaza. Ne plimbăm patru ore, iar eu te învăț. Spune-le studenților tăi că pot să vină şi ei. Mie îmi place să am public. O să fiu eu profesorul. Tii, ce grozav o să fie!"

18 November 2018

"You thought you were smart. So what, if I take a snack that I find in the grass? Do you ever feed me real chicken bones? Or candy? See? I'm indulging myself, and it's all your fault. You're not giving me those things, because they're not good for me. There you are.

Now you took me to the vet and got me a muzzle. Your word. I refuse to remember it. The strappy-thing. I've already forgotten the idea. You thought I would behave and walk, despite the humiliation. I stopped in the middle of the pavement, and would not budge. Wouldn't you have been angry, if you had been in my position?

I wouldn't walk ahead, so no more afternoon walk. I wouldn't walk home either, so no work done this evening. Everybody was staring. You did not like it much. You took off the strappy-thing, and we had a nice long walk. And don't think that it was showing me the strappy-thing that stopped me from barking at those nasty dogs: I just thought I had trained you enough for one day."

18 noiembrie 2018

„Te-ai gândit că le ştii tu pe toate. Şi ce, dacă iau o gustare găsită în iarbă? Îmi dai tu vreodată oase adevărate de pui? Ori bomboane? Nu. E numai vina ta. Mie îmi plac: tu nu-mi dai, zici că nu am voie. Da' eu vreau.

Acuma m-ai dus la veterinar şi mi-ai pus botniță. Ăsta e cuvântul tău. Eu refuz să-l țin minte. Chestia aia care se pune pe bot. Am şi uitat toată tărăşenia. Credeai că o să mă port civilizat şi o să te urmez acasă, cu toate că m-ai umilit. M-am proțăpit în mijlocul trotuarului şi nu m-am mai clintit de acolo. Tu, în locul meu, oare nu te-ai fi înfuriat?

Am refuzat să mai merg, aşa că adio plimbare de după-masă. Nici acasă n-am vrut să merg, aşa că adio orele tale de lucru până târziu noaptea. Se zgâiau toți la noi. Nu păreai tocmai fericită. Mi-ai scos chestia aia, şi abia după aceea ne-am plimbat, şi chiar foarte mult. Şi să nu-ți închipui că n-am lătrat la câinii ăia nesuferiți doar fiindcă mi-ai arătat tu chestia aia de pus pe bot. Nu. M-am gândit doar că te dresasem destul pentru o singură zi."

19 November 2018

"Tell me another story."

[Are you getting bored?]

"I am never bored. I like my own company."

[Especially when you're hungry, and you go are-you-ing up and down the corridor, till our neighbour phones me in the middle of a course to say "Bea is acting like Tarzan again."]

"Not true. I am a sweet little thing. Except when I am hungry. MAYBE. Now you see why I asked for a story: to keep my mind busy while you cook. So...? 'Once upon a time there was a Bumble-Bea' ..?"

[If it happened so long ago, I don't think you will need your supper, as you couldn't possibly be here now.]

"I am very much here, and forget the story. Focus on my bowl."

19 noiembrie 2018

„Mai spune-mi o poveste."

[Te plictiseşti?]

„Eu nu mă plictisesc niciodată. Mă simt bine în compania mea."

[Sigur: mai ales atunci când ți-e foame şi alergi şi urui pe coridor până ce vecinul de alături mă sună în mijlocul cursului că „Bea face iarăşi pe Tarzan."]

„Ba nu-i adevărat. Sunt o dulceață mică. Cu condiția să nu-mi fie foame. POATE. Acuma ştii de ce vreau o poveste: să-mi abată atenția până termini tu de gătit. Şi hai odată… 'A fost odată o Buburuză-Bea'..?"

[Dacă a fost odată, mă îndoiesc că mai ai nevoie de cină, că nu văd cum ai fi acum aici ca s-o mănânci.]

„Ei la naiba! Sigur că sunt aici. Lasă povestea şi umple-mi castronul."

Lidia Vianu

© Bumble-Bea

53

Contemporary Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest

2022

22 November 2018

“I like your study. I like sleeping in the armchair next to you. You always make room for me. Seventy more days before his soul is free, and you will find out—I am the Christmas gift you have never asked for.”

22 noiembrie 2018

„Îmi place la tine în birou. Îmi place să dorm lângă tine pe fotoliu. Te tragi mai încolo şi îmi faci loc. Încă şaptezeci de zile mai urcă sufletul lui, şi după aceea ai să afli—eu sunt darul tău de Crăciun pe care nu l-ai cerut niciodată.”

24 November 2018

"You look into my eyes. I know what you want. I could say, Yes, I can do that. Because that is what I am here for. But you will not see what I bring if your eyes do not open like a gate. I am on the other side. And I am not alone. This is all I can say."

24 noiembrie 2018

„Te uiți în ochii mei. Ştiu ce-ți doreşti. Şi, da, chiar e în puterile mele. De asta sunt aici. Dar nu poți vedea ce aduc dacă nu ți se deschide o poartă în privire. Eu sunt de fapt dincolo. Şi nu sunt singură. Mai mult de atât nu-ți pot spune."

26 November 2018

"We walk.

You look at me, wondering to yourself: 'Shall we be able to walk tomorrow? When it snows? When everything freezes over?'

Just walk me. I know the road.

Trust Bea as she trusts you. With her life."

26 noiembrie 2018

„Ne plimbăm.

Te întrebi, cu ochii la mine: 'O să ne mai putem plimba şi mâine? Dacă ninge? Dacă îngheață?'

Tu plimbă-mă. Ştiu eu drumul.

Lasă-te pe mâna mea aşa cum mă încredințez eu ție, cu tot sufletul."

28 November 2018

"What is this neither-morning-nor-night light?"

[You have already seen winter, haven't you.]

"When I saw it, I was *in* it. This ninth floor, with warm parquet and things that I can break—'cause you never scold me, even if I push your laptop off the table—which I do: I would do anything to get your attention when you write and forget all about me... Together, we are above winter. I am the only one who will really-really-really—I'm not are-you-ing—show you the light. Just close your eyes and see."

28 noiembrie 2018

„Ce e lumina asta, nici de dimineață, nici de noapte?"

[Nu e prima oară că vezi iarna.]

„Înainte o vedeam fiindcă eram *în* ea. Aici, la etajul nouă, cu parchet cald şi tot felul de lucruri pe care am voie să le sparg—fiindcă tu nu mă cerți, chiar dacă-ți împing laptop-ul jos de pe masă—şi chiar îl împing: aş face absolut orice să-ți atrag atenția atunci când scrii şi uiți că exist… Când sunt cu tine, suntem sus, deasupra iernii. Eu sunt singura care chiarchiarchiarchiar—nu urui—am să-ți arăt lumina. Închide ochii şi ai să vezi."

29 November 2018

[This has been a long day!.. Give Bea her medicines, in the right order, with food, without water... Walk Bea in the morning, wash Bea's paws when we come back, pet Bea or she will be are-you-ing your ears off, comb Bea's fur if she is nervous, make Bea drink water because she gets carried away following you around and forgets she is thirsty. Feed Bea lunch, feed Bea dinner, try not to mind her loud begging sounds if you happen to be still eating when she has finished her own food. Hold Bea till she falls asleep on the couch by your side, and—take care—if you move, Bea sees everything, even when she is asleep... It felt like a whole week.]

"Yes, that is why I am here with you: to make your time so much longer—"

29 noiembrie 2018

[A fost o zi tare lungă… Pregăteşte în ordine medicamentele pentru Bea, cu mâncare, fără apă… Plimb-o pe Bea de dimineață, spală-i lăbuțele la întoarcere, mângâi-o, dacă nu vrei să uruie până-ți surzesc urechile, peri-o dacă e agitată, pune-o să bea apă, fiindcă, tot ținându-se după tine, se lasă dusă de val şi uită să-i fie sete. Dă-i masa de prânz, dă-i cina, prefă-te că nu auzi protestele ei zgomotoase dacă cumva tu mai mănânci după ce ea şi-a golit castronul. Ține-o în brațe până ce adoarme pe canapea lângă tine, şi—mare grijă—dacă te mişti, Bea vede tot, chiar şi când doarme… Parcă ar fi trecut o săptămână întreagă.]

„Păi de asta şi sunt eu aici cu tine: ca să fac timpul tău să dureze mai mult, muuuuuuult de tot—"

30 November 2018

"That short moment. When your step changes, arrested in midair—when your brisk walk falls into slow motion, and you wait—for me to set the pace. If I hurry, you keep up. If I go at snail-speed, you think I am tired, and never rush me. That mute pirouette is the best proof—that you do—want me—around."

30 noiembrie 2018

„Clipa aceea. Când pasul ți se oprește în aer—când mersul grăbit încetinește, şi aştepți—să mergi în pas cu mine. Dacă merg mai repede, mergi şi tu. Dacă merg ca melcul, îți spui că am ostenit, şi nu mă zoreşti NICIODATĂ. Pasul tău răzgândit în aer este cea mai bună dovadă că tu—chiar—mă—vrei—în preajma—ta."

30 November 2018

“So what, if I ran away for a little while? I needed some time to myself. If you had not run after me and caught me, I would have found the house on my own.”

[On a winter midnight, in an empty alley, when it’s freezing cold—who would have opened the entrance door for you?]

“Doors always open for me when you take me out. What can I say? I’m a charmer.”

30 noiembrie 2018

„Şi ce dacă am zbughit-o şi eu fără lesă? Aveam nevoie să fiu singură. Dacă nu fugeai după mine să mă prinzi, găseam casa şi fără tine.”

[Iarna, în miez de noapte, pe o alee pustie, pe un ger de crapă pietrele—cine ți-ar fi deschis ție uşa de la intrare?]

„Atunci când mă scoți afară, toate uşile se deschid în fața mea. Sunt o ființă fermecată, asta este.”

1 December 2018

“You said, ‘I’ve never set foot in this alley before—we must have lost our way.’ I took you right to our door. I guess I can be trusted to go without a leash now?”

[You might be. I am not sure *I* am.]

1 decembrie 2018

„Mi-ai zis, ‘N-am mai fost pe aleea asta niciodată—cred că ne-am rătăcit.’ Te-am adus exact la uşa noastră. Nu crezi că sunt pregătită să merg şi fără lesă acum?”

[Tu poate că eşti, dar eu nu.]

[...]

She feeds me, she walks me, but she doesn't hear me. I have tried and tried...

[...]

Mă hrăneşte, mă plimbă, dar nu mă aude. Am încercat din răsputeri, zi după zi...

1 March 2020

“You know what I mean whenever I utter a sound. I know you know, and wait patiently for you to take me out. Those are the times when I have you all to myself. If I am thinking this—which you hear without hearing—it is to tell you that, here, at your feet, while you work and glance at me every now and then, is your ‘mărţişor’ for this year. Now, be nice and tell me that you will never need another, because I will be with you as long as you are with me.”

1 martie 2020

„Ştii exact ce vreau să spun atunci când scot un sunet. Ştiu că ştii, aşa că aştept cu răbdare să ieşim. Acelea sunt momentele când nu te împart cu nimeni. Gândesc asta—şi mă auzi fără să auzi—ca să-ţi spun că, aici, la picioarele tale, pe când lucrezi şi îmi arunci o privire din când în când, se află mărţişorul tău pentru anul acesta. Acum spune şi tu că n-o să vrei niciodată altul, fiindcă eu voi fi cu tine câtă vreme eşti tu cu mine.”

2 March 2020

"Five minutes every morning, while you are taking your shower, I steal into your bed, and my head warms your pillow. I know you would like me to sleep with you at night—but you have no idea that my soul is already there, under your head. You dream my feelings. And I take good care to renew them each morning. One day you will know why. You will realise who."

2 martie 2020

„Cinci minute în fiecare dimineață, pe când faci tu duş, mă furişez la tine în pat şi îți încălzesc perna cu capul. Ştiu că ți-ar plăcea să dorm cu tine noaptea—dar habar nu ai că sufletul meu e deja acolo, la tine sub cap. Visezi ce simt eu. Iar eu am grijă să las acolo ceea ce simt în fiecare dimineață. Într-o bună zi, ai să afli de ce. Ai să înțelegi cine."

3 March 2020

“You washed me and wiped my fur dry, held me till I was warm—and I fell asleep. When I opened my eyes, your head was next to mine.

We had walked for three full hours—what a nice spring day! You will not remember this dream: I watch you, right now, when I know that you are holding me in your soul, for fear I might catch cold. You, on the other hand, will never know anything at all about my snows, rains, hunger and fears before you found me. I will protect your dreams from ever finding out. Never worry about my past. I am with you now: it is all that matters.”

3 martie 2020

„M-ai spălat, m-ai şters până mi-ai uscat blana, m-ai încălzit şi am adormit în braţe la tine. Când am deschis ochii, capul tău era alături de al meu.

Umblaserăm trei ore încheiate—ce zi de primăvară minunată! Nu vei ţine minte acest vis: te urmăresc chiar în clipa când ştiu că mă strângi în suflet, de frică să nu răcesc. Nu vei afla niciodată de zăpezile, ploile, foamea şi spaimele mele înainte să mă găseşti. Am să-ţi ocrotesc visele, să nu afli tot ce a fost. Nu te gândi la trecutul meu. Acum sunt cu tine: acesta este lucrul cel mai important.”

4 March 2020

“When your diamond ring is in my fur, I resist any urge to move. Leaning against your leg, I am waiting for you to be happy again. Counting down, 4-3-2… And we are one.”

4 martie 2020

„Când inelul tău cu diamant e în blana mea, nu fac nici cea mai mică mişcare. Lipită de tine, aştept să fii iar fericită. Numărătoare inversă, 4-3-2… Şi suntem una.”

5 March 2020

“I know perfectly well this is the armchair you sit in when you work.

I know you think it’s late and you have things to find and finish.

I also know you won’t have the heart to make me leave this spot just in order to focus on something else but me.

QED: I’m staying where I am.

And don’t you dare move your computer table next to the couch. That would make me soooooo sad.

What has that laptop got that I haven’t, to keep you glued to something else but me for an entire day—excluding my breakfast and dinner, and my three daily walks to all the places you had never been to before you had me, and the obligatory half-hour of playing with my special spikey-squeaky ball… and I am sure I can produce so many more fun things to do, if you’d only leave that damn contraption and spend more time with me.”

5 martie 2020

„Ştiu bine că ăsta e fotoliul pe care stai atunci când lucrezi.

Ştiu că te gândeşti că e târziu şi ai lucruri de găsit şi de terminat.

Mai ştiu şi că n-o să te lase inima să mă dai jos de aici, doar ca să te ocupi de altceva şi nu de mine.

QED: Rămân pe fotoliu.

Să nu cumva să-ţi muţi masa de computer lângă canapea. M-ar întrista peste măsură.

Ce are laptop-ul ăla şi nu am eu, că te ţine lipită de el o zi întreagă—în afară de momentele când îmi dai micul dejun şi cina, mă duci de trei ori pe zi la plimbare în toate locurile pe care nu le-ai fi văzut dacă nu eram eu, te joci cu mine cu mingea mea specială cu ţepi şi chiţăitoare, o jumătate de oră (obligatoriu)… şi sunt absolut convinsă că mai găsim o groază de lucruri hazoase de făcut, dacă te înduri naibii să laşi drăcovenia aia în plata Domnului şi să stai mai mult cu mine.”

6 March 2020

[All our memories seem to weigh on you. The only future is the soul.]

6 martie 2020

[Te urmăresc toate amintirile noastre. Alt viitor decât sufletul nu există.]

7 March 2020

"This particular spot at your feet while you work is all MINE.

Just so you know.

Non-negotiable.

Neither Lizzie nor Fenyx can claim it.

When you are away, *I* watch it.

When Lizzie and Fenyx are around, you teach them who's the master here (ME)."

7 martie 2020

„Locul de la picioarele tale atunci când lucrezi este numai şi numai AL MEU.

Ca să ştii.

Nu este nici pentru Lizzie, nici pentru Fenyx.

Când nu eşti tu aici, *eu* îl păzesc.

Când vin la noi Lizzie şi Fenyx, ai grijă să-i anunţi cine e stăpân aici (adică EU)."

8 March 2020

"I wish the mobile telephone had never been invented.

First, you take no end of photos with it, as if I were going away anywhere and you needed something to remember me by. Why panic? I am staying here, if you are.

Second, when you give up making me look smart for a photo, you answer the phone, again and again, saying 'thank you, thank you, thank you'. I am waiting to hear, 'Bea, let's go out, it's two already, and you need your beauty walk.' Can you focus on me for a change?

I look at you while you check how many 'likes' this post gets. And, by the way, don't hold your breath. Liking is magic, and Bea alone can do that for you."

8 martie 2020

„Ce bine era dacă nu s-ar fi inventat telefonul mobil.

În primul rând pentru că îmi faci poze cu el cu toptanul, de parcă aş avea de gând să plec şi o să ai nevoie de ceva care să-ți aducă aminte de mine. Nu te panica degeaba: sunt aici câtă vreme eşti şi tu.

În al doilea rând, când termini să mă dichiseşti pentru o poză, răspunzi la puzderie de telefoane, cu 'mulțumesc, mulțumesc, mulțumesc'. Eu aştept degeaba să te aud că spui, 'Bea, hai să mergem, e deja ora două şi nu ți-ai făcut plimbarea de frumusețe.' Pot să capăt şi eu puțină atenție?"

Te privesc cum urmăreşti câte *likes* se adună la postarea cu mine. Am să-ți spun un secret: *like* e un lucru fermecat, şi numai Bea ți-l poate aduce."

71

11 March 2020

"If I lick the floor, you worry.
If I stare at you, you worry.
If I chew a tiny little something I find under a stone or a wheel, you worry.
If I lick my paws, you worry.
If I don't follow you everywhere about the house, you worry.
If I eat too fast, you worry.
If I don't eat everything, again, you worry.

I am a free creature.
I'm used to doing whatever I please.
I'm used to looking after myself and fighting for every bit of food I can find.
I'm used to barking my head off at anyone that comes near me, except you: for you I roll round, for you I am a soprano, a baritone, a geisha.

Stop worrying.

11 martie 2020

„Te nelinişteşti dacă ling podeaua.
Te nelinişteşti dacă mă uit la tine.
Te nelinişteşti dacă mestec ceva ce găsesc sub o piatră ori o roată.
Te nelinişteşti dacă mă ling pe lăbuțe.
Te nelinişteşti dacă nu vin după tine prin toată casa.
Te nelinişteşti dacă înfulec mâncarea.
Te nelinişteşti şi dacă nu mănânc tot ce-mi dai.

Sunt o Bee liberă.
Fac ce-mi place.
M-am obişnuit să mă descurc singură şi să-mi caut singură de mâncare.
M-am învățat să latru cât mă țin puterile la toți care vin după mine: toți, în afară de tine. Când vii tu acasă, mă rostogolesc, sunt soprană, sunt bariton, sunt gheişă.

Nu te mai nelinişti.
Nu te gândi la C virus: te apăr eu de asta. Dacă mă iubeşti, atunci ştii că aşa e."

And forget the C virus: I am here to protect you.
If you really love me, you will trust me on that."

Contemporary
Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

12 March 2020

"There. Placed between your laptop and your eyes, I win.

What can be more important than our Bea-o'clock break?"

12 martie 2020

„Gata. M-am cățărat între laptop şi ochii tăi. Victorie.

Nimic pe lume nu e mai important decât pauza-de-la-ora-Bea."

13 March 2020

"No. I am not asleep. But all your attention goes into reading those words, and I feel left out. When you learn who I really am and where I come from—well—then I will feel at home here, and you will know why. That is all."

13 martie 2020

„Nu, nu dorm. Dar tu nu ai ochi decât pentru cuvintele pe care le citeşti, aşa că mă simt ignorată. Atunci când o să afli cine sunt eu cu adevărat şi de unde vin—abia atunci—am să mă simt acasă aici, iar tu ai să afli de ce. Ai să descoperi singură."

14 March 2020

"It's been a year now that I was sure not to expect what it used to be. The beatings, the hunger, the cold, the enemies, those eyes that looked through me when I was starving and they were eating at a table in the long courtyard. A morsel would have sufficed. They spat the bones, stood up and kicked me while heading back inside. Whenever you eat, you feed me first, and then you dress me nicely, if it snows or if it rains, and then you let me lead the way. I'd follow you anywhere with my eyes closed. If I struggle to keep them open even when I am sleeping, it is because I want to forget that time when nobody ruffled my ears and called me Bumble-Bea."

14 martie 2020

„Un an mi-a trebuit ca să uit ce am trăit. Bătaia, foamea, frigul, duşmanii, ochii aceia care se uitau prin mine atunci când eram flămândă, iar ei mâncau la masă în curtea aceea lungă. O bucățică cât de mică mi-ar fi fost de ajuns. Scuipau oasele, se sculau de la masă şi îmi ardeau un picior, după care intrau în casă. Întotdeauna când mănânci, tu îmi dai mie mai întâi, apoi mă îmbraci, dacă ninge ori plouă, şi mă laşi să aleg eu drumul. Aş merge după tine cu ochii închişi până la capătul lumii. Dacă mă străduiesc să-i țin deschişi chiar şi atunci când dorm, o fac pentru că vreau să uit vremurile când nu-mi scărpina nimeni urechile şi nici nu-mi zicea Buburuză-Bea."

15 March 2020

"I know you have your own fears and hide them in order to cheer me up. I know my eyes look sad. I know you want me to tell you everything. But, really, there is nothing to say. When you are a Bea, being cheered up is all that matters."

15 martie 2020

„Ştiu că ai şi tu fricile tale, dar le ascunzi ca să mă înveseleşti pe mine. Ştiu că am privirea tristă. Ştiu că vrei să-ți povestesc tot. Dar nu mai contează. Atunci când eşti o Bee, tot ce-ți doreşti este să te înveselească cineva."

16 March 2020

“I am sorry. I wanted a few minutes outside with you. Sometimes I just don’t understand things.”

[What things.]

“Things like ‘I’m working,’ or ‘Wait a minute’, or ‘You’ve just eaten, Bea’. We are growing old together. When I hide and you have to look for me, it just means I am very sorry. I will never leave you alone again. Never ever.”

16 martie 2020

„Iartă-mă. Voiam să ieşi doar câteva minute cu mine. Unele lucruri eu nu le prea înțeleg.”

[Ce fel de lucruri?]

“Vorbe cum ar fi ‘Lucrez’, ori ‘Aşteaptă o clipă’, ori ‘Adineaori ți-am dat de mâncare, Bea’. Îmbătrânim împreună. Atunci când mă ascund până mă găseşti, înseamnă ‘Iartă-mă’. N-am să te mai las singură. Niciodată, chiar niciodată.”

17 March 2020

“Time for my walk! Do you know why I like it so when you take me out?

Because that is the time when we can really talk—just the two of us. We look into each other’s eyes and we know. You know exactly when I am tired and my paws need a rest, and I always take you where you want to go.”

17 martie 2020

„Gata, e ora de plimbare! Ai idee de ce îmi place aşa de tare să ieşi cu mine?

Fiindcă atunci stăm noi două de vorbă—doar tu şi cu mine. Ne privim în ochi şi ştim. Tu ştii exact când am obosit şi vreau să-mi odihnesc lăbuţele, iar eu te duc în fiecare zi exact acolo unde vrei să ajungi.”

18 March 2020

“Remember to tuck me in with my brand new green cover. Bea must be pampered—just in case you have already gone to bed and forgotten all about me.

So, it’s Good Night, sleep tight and don’t let the bed bugs bite: only you must know that I have an allergy to bugs, so you will have to wash me and dry me again, and the commotion may not make either of us very happy.”

Signed, “Bea, the one and only. Unforgettable.”

18 martie 2020

„Ține minte să mă înveleşti cu păturica mea verde nou-nouță. Bea trebuie răsfățată—în caz că te-ai culcat deja şi ai uitat cu totul de mine.

Aşa că, noapte bună, somn uşor, vise plăcute, puricii să te sărute: da’ să ştii că eu fac alergie la purici, aşa că va trebui să mă speli şi să mă usuci iar, şi n-o să ne amuze tevatura asta pe niciuna dintre noi două.”

Semnat, „Bea neasemuita, cea de neuitat.”

18 March 2020

"Do you remember our first autumn walk, when you told me who you would have wanted to be, and I told you I would not have you any other way? You smiled. And I knew we would never be separated.

On a bench, in a park which you had always hated as a child. All my life I had waited for that moment when I could make the world look as you wanted it to be. One autumn afternoon—that's all it took. For you to trust me. For me to be you."

18 martie 2020

„Mai ții minte prima noastră plimbare, toamna, atunci când mi-ai mărturisit cum ai fi vrut tu să fii, iar eu ți-am răspuns că cel mai bine este aşa cum eşti? Ai surâs. Am ştiut că nimic nu ne va despărți.

Eram pe o bancă, într-un parc pe care nu puteai să-l suferi pe când erai copil. Toată viața aşteptasem acel moment când voi putea face ca lumea să fie cum vrei tu. N-a fost nevoie decât de o după-amiază de toamnă, pentru ca tu să mă crezi, iar eu să fiu una cu tine."

20 March 2020

"I've been sleeping at your feet for over a year and a half, and you still don't know what I think?"

20 martie 2020

„Dorm la picioarele tale de peste un an şi jumătate, şi tu încă nu ştii ce-i în capul meu?"

21 March 2020

"You follow me, I follow them. We don't need to see."

21 martie 2020

„Tu vii după mine, eu merg după ei. Nu ochii ne conduc."

24 March 2020

"I have not forgotten anything that happened to me before I found you. So, do not be angry when I try to pick up a bone from the garbage. Old habits die hard.

It's not because I am hungry: maybe I am trying to divert your attention from this whatever-humans-call-it virus. Humbug. When it's all over, we shall read 'A Christmas Carol' again, with Cristina and Lizzie and Fenyx.

In the meantime, Bea is with you. Humans are a bit stupid sometimes. They never see what's essential in life."

24 martie 2020

„N-am uitat nimic din ce am trăit înainte să te găsesc. Aşa că nu te înfuria când mai fur câte un os din gunoi. Obişnuința e a doua natură.

N-o fac de foame: poate încerc să te fac să uiți de năzdrăvănia asta pe care oamenii o numesc virus. Virus, spanac! Când o să se termine balamucul, o să citim iar *Colindă de Crăciun*, cu Cristina, Lizzie şi Fenyx.

Până una alta, Bea e cu tine. Oamenii nu prea au minte uneori şi nu văd ce e esențial în viață."

25 March 2020

"I've had a fabulous idea! It has come right now, because I can't leave the house, I can't spend time in the open, I can't drag you to the lake you hated as a child but you love now, because of me.

Wow!

Sorry! Sorry—I did not mean to wake you up. But it's such a breathtaking idea, I just couldn't wait. Say yes, please say yes! 'Bea's Journal of the—shhht. Shhhhhhh! Nobody else must know. Just the two of us: '—the Forbidden Year.'

I will think it, and you will use all the words that you know. Everybody can join in, with all the words in this world, as long as you remember the idea was all mine. It will keep us busy—and together—till we are really, really, really free and happy."

25 martie 2020

„Am o idee genială! Mi-a venit acum fiindcă nu am voie să plec de acasă, nu pot ieşi la aer, nu te pot duce la lacul pe care nu-l puteai suferi când erai mică, dar care îți place acum, fiindcă îmi place mie.

Tii!..

Aoleu, iartă-mă—n-am vrut să te trezesc. E o idee-trăznet. Trebuie să ți-o spun acum-acum. Spune da, te rog zi da! 'Jurnalul Beei din—şşt. Şşşşşş! Să n-audă cineva. Numai noi două o să ştim: '—din Anul Interzis.'

Eu îl gândesc, iar tu foloseşti toate cuvintele pe care le ştii. Poate toată lumea să ni se alăture, cu toate cuvintele din univers, dar să nu cumva să uitați că a fost ideea mea şi numai a mea. O să ne țină ocupate—şi o să fim împreună—până ce vom fi de-adevăratelea libere şi fericite."

26 March 2020

"You are afraid when you are powerless."

26 martie 2020

„Ți-e frică numai atunci când nu ai nicio putere."

28 March 2020

"I wonder, don't you like walking me any more? I am getting a bit too much sleep while you work all day, and—I will be honest with you—I miss our silent communications. If I have done anything wrong, I promise to be really, really, really good for ever and ever: just don't give me away."

28 martie 2020

„Oare nu-ți mai place să te plimbi cu mine? Cum tu lucrezi cât e ziua de lungă, eu dorm mult, şi—ca să spun drept—mi-e dor de discuțiile noastre fără cuvinte. Dacă am făcut ceva rău, promit să fiu foooarte cuminte de aici încolo: doar sa nu mă dai de la tine."

31 March 2020

"Your parents made it through World War II. Your grandfather died in World War I. Your great-great-great-great-great-(…?)-grandparents were killed by the Spanish Inquisition. Don't ask me how I know that. We both know.

This is the ordeal of your generation. It weighs hard on you. You are not used to being forced to stay indoors for weeks on end, and even less to fearing what will come next.

One thing, though, I am sure I can do: teach you that fear is a waste of energy. Hadn't you better write a fairy tale with a Bea and all the wonderful things that could happen to her? Such as being found in the street, taken home, washed, taken to the doctor, fed carefully, and walked—well, an hour a day, right now, but still.

If I have been able to forget everything that happened in my life before that, I am sure you can forget your anxiety. The Vianus are strong, and I am now Bea Vianu, so one of you, too."

31 martie 2020

„Părinții tăi au trăit al doilea Război Mondial. Bunicul tău a murit în primul război. Stră-stră-stră-stră-stră-(..?)-bunicii tăi au fost ucişi de Inchiziția spaniolă. Să nu mă-ntrebi de unde ştiu. Ştim amândouă.

Acesta este calvarul generației tale. E apăsător. Nu eşti obişnuită să te silească cineva să nu ieşi din casă săptămâni de zile, şi nici să-ți fie frică de ce va veni.

De un lucru sunt sigură: pot să te fac să înțelegi că frica e o risipă de energie. N-ar fi oare mai plăcut să scrii un basm cu Bea şi toate lucrurile minunate care i s-ar putea întâmpla? De exemplu, să fie găsită pe stradă, luată de cineva acasă la ea, dusă la doctor, hrănită şi plimbată—mă rog, doar o oră pe zi, dar oricum.

Dacă am putut eu să uit tot ce mi s-a întâmplat înainte, sunt sigură că poți şi tu să uiți de frică. Familia Vianu e o familie puternică, iar eu sunt acum Bea Vianu, adică sunt şi eu de-a voastră."

1 April 2020

“You’ve got your work and all those email messages that can’t wait. You do mention me, true, but, if anyone likes me, they tell *YOU*: nobody says directly to me, ‘Bea, you’re so cute!’ *I am*, am I not?

I found Cristina’s old book about the castles on the Loire. You have your students. You won’t even notice I’m not there.

But, then… nobody will tuck me in with my favourite green blanket. See how busy you are? I am really upset.

As for the Castles on the Loire, well… April Fools’ Day! Maybe some other day, with Cristina and Lizzie and Fenyx..?

(P.S. Just in case you get any ideas: I am not going anywhere. I have you. Finders keepers.)”

1 aprilie 2020

„Tu ai de lucru, ai de răspuns la mesaje care nu suferă amânare. Da, vorbeşti despre mine, dar, dacă cineva mă place, îți spune ție: nu-mi spune nimeni mie direct, ‘Eşti o scumpete, Bea!’ Dar sunt, nu-i aşa că sunt?

Am găsit o carte veche a Cristinei: *Chateaux de la Loire*. Tu ai studenții tăi şi nici n-o să observi că nu mai sunt lângă tine.

Doar că… cine o să mă mai învelească în păturica mea verde preferată? Tu eşti mereu ocupată, iar eu sunt de-a dreptul necăjită.

Cât despre castelele de pe Loara, ce să zic… Păcăleală de întâi aprilie! Poate altă dată, cu Cristina, Lizzie şi Fenyx?

(P.S. Nici să nu te gândeşti că plec de aici. Te am pe tine: ce-am găsit al meu să fie. Da, chiar aşa.)”

3 April 2020

"Why are you sad? Your students have their lives. In this state of emergency, your teaching them one thing or another is the last thing on their minds.

Teach me. Just don't expect me to speak English. BUT—I can bark as long as you wish. Especially when you speak on the phone."

3 aprilie 2020

„De ce să te întristezi? Studenții își au viața lor. Într-o stare de urgență ca asta, chiar nu le pasă de ce le predai tu.

Învață-mă pe mine. Numai să nu te aştepți să vorbesc englezeşte. Pot, însă, să latru cât vrei. Mai ales când vorbeşti la telefon."

4 April 2020

"I'll only take a second. I want to try my hand. If you can do it, so can I. I must find out who keeps you glued to the laptop while I sit on your feet for hours, hoping you'll see me at last. I don't like competition. I will bark your head off. I may even bite.

Ok.

I won't ruin your contraption—on condition you chase everybody away and focus on ME. It's either Bea, or nobody."

4 aprilie 2020

„Doar o secundă. Vreau să încerc. Dacă poți tu, trebuie să pot şi eu. Trebuie să aflu cine te ține cu ochii ațintiți la laptop în vreme ce eu şed ore întregi pe picioarele tale şi aştept să vezi că sunt şi eu acolo. Nu-mi place să mi-o ia nimeni înainte. Am să te asurzesc cu lătratul. Am să şi muşc, la o adică.

OK.

N-am să-ți stric drăcovenia, dacă promiți să goneşti pe toată lumea şi să-ți concentrezi atenția pe mine şi NUMAI pe mine."

5 April 2020

“I watch: who is closer to you than me when you write? Who hides under the small table that I cannot see? Whom do you see when you are not looking at me?

You make me feel really lonely at times.”

5 aprilie 2020

„Mă uit atent: cine e mai aproape de tine decât sunt eu, atunci când scrii? Cine se ascunde sub măsuță şi nu-l pot eu vedea?

Câteodată mă faci să mă simt atât de singură.”

6 April 2020

"Wait a minute! There's no way you're going to leave me home alone. The policeman will ask about me. Yesterday he said he thought I was cute (thank you, all those who said so, too!). Well? My leash? Yippee!

No bag! Forget shopping: you can't take me inside the shop, and I WILL NOT wait outside.

But I will be nice in all other respects (meaning I will not bark at Rottweilers for longer than one minute).

What? We are out of turkey meat for my breakfast tomorrow? Now, that's a tough one. Fine. Tell the policeman I was indisposed."

6 aprilie 2020

„Nici vorbă! Nu poți să mă lași singură acasă. O să te întrebe polițistul de mine. Ieri a zis că sunt dulce (mulțumesc tuturor care au spus același lucru!). Ei? Lesa? Uraaa!

A, nu, fără sacoșă! Nici vorbă de cumpărături: eu nu am voie înăuntru, și sub nicio formă NU AȘTEPT afară.

Dar promit să mă port frumos în rest (adică n-am să latru la Rottweileri mai mult decât un minut).

Poftim? Nu mai ai curcan pentru mâine dimineață? Măi să fie. Bine. Spune polițistului că n-am venit fiindcă sunt în toane proaste."

7 April 2020

“I am a little scared.

They are spraying the streets with something that makes my eyes hurt, and my legs are so much shorter than yours.

What is this? A dogs’ Auschwitz?

I want our long walks back. I promise I will never flop stubbornly onto my tummy when you want to take me places. I will be very good. Just tell that ugly man with the stick that spits that he can’t wash me. You just gave me a bath yesterday.”

7 aprilie 2020

„Mă cam sperie.

Stropesc străzile cu ceva ce face să mă usture ochii, şi, pe deasupra, picioarele mele sunt mult mai scurte decât ale tale.

Ce-i asta? Auschwitz-ul cățeilor?

Vreau înapoi plimbările noastre lungi. Jur că nu mă mai pun pe burtă când vrei să mă duci undeva. Am să fiu foarte cuminte. Dar spune-i mai întâi urâtului ăla cu bățul care scuipă că nu are voie să mă spele. De-abia mi-ai făcut tu baie ieri.”

8 April 2020

“It’s a big world out there. And yet I have found you.

Now, that we have each other, we need not be afraid. Ever.”

8 aprilie 2020

„E mare lumea. Şi cu toate acestea, uite că te-am găsit.

Acum, că ne avem una pe alta, nu mai avem a ne teme de nimic. Niciodată.”

9 April 2020

"See? I have my own yoga spot. With a little bit of luck, I will also take a nap in your armchair, at your laptop, if you sleep late today. After revising your students' almost 500 pages about Corona-Scenarios for the last seven nights in a row, you will not wake up any time soon, if you ask me. I mean, you will sleep unless I come are-you-ing (feed me, walk me, entertain me).

… and P.S. Tell your students that they badly need cheering up, and I suggest that they should read *me* for a change."

9 aprilie 2020

„Uite: am şi eu locul meu de yoga. Cu un pic de noroc, o să şi trag un pui de somn în fotoliul tău de la laptop, dacă te trezeşti mai târziu. După ce ai corectat cele 500 de pagini ale studenților despre Scenarii-Corona şapte nopți la rând, n-aş crede că te trezeşti prea curând. În orice caz, nu dacă nu vin eu să te urui (hrăneşte-mă, plimbă-mă, amuză-mă).

…şi P.S. Transmite-le studenților că au mare nevoie de o doză de bună dispoziție, şi le sugerez că nu le-ar strica să mă citească pe mine."

10 April 2020

"See how tall I have grown? This spring is miraculous."

10 aprilie 2020

„Vezi ce mare m-am făcut? Primăvara asta este miraculoasă."

11 April 2020

"I will never complain I have to stay indoors. Seven years of my life were spent outside. Heat, frost, rain, snow, wind. And then I find you: you heal me, you feed me, you stroke me all the time, you talk to me, and you try to do for me what you think I'd like.

At first I wondered. Now I know. If you want to fly, I'll fly with you. If you want to walk, I'll walk with you. If you want to play, I'll play with you.

The one thing I will not do is sleep near you overnight—because at night we all wander about, and I would be so scared to see you go some place where I can't follow. For a little longer, please, let's be happy that we stay indoors. Both of us."

11 aprilie 2020

„N-am să mă plâng niciodată că nu am voie să ies din casă. Şapte ani din viaţă am stat afară. Căldură, îngheţ, ploaie, vânt. Şi într-o zi te-am găsit: m-ai vindecat, m-ai hrănit, mă mângâi tot timpul, vorbeşti cu mine şi încerci să faci tot ce crezi că mi-ar plăcea.

La început nu pricepeam, dar acum ştiu. Dacă vrei să zburăm, zbor cu tine. Dacă vrei să ne plimbăm, umblu oricât cu tine. Dacă vrei să ne jucăm, mă joc de-a ce vrei tu.

Un singur lucru nu voi face: nu vreau să dorm cu tine noaptea, fiindcă noi toţi hoinărim în beznă, şi m-aş îngrozi să văd că pleci, iar eu să nu te pot urma. De aceea, te rog mult să ne bucurăm că stăm în casă. Împreună."

12 April 2020

“I’m losing my patience here.
Is that laptop more important than going out with me?
Hurry!
Spring is so short.”

12 aprilie 2020

„Hai odată, că îmi pierd răbdarea.
E laptopul mai important decât o plimbare cu mine?
Haide odată!
Primăvara e atât de scurtă.”

14 April 2020

"I stretch myself. I yawn. I peep at your right foot. You walked me for fifty minutes. I was ready for more sniffing around.

Never mind. Whether outdoors or in your study, I am safe with you."

14 aprilie 2020

„Mă întind. Casc. Mă uit cu jumătate de ochi la piciorul tău drept. Te-ai plimbat cu mine cincizeci de minute. Dacă era după mine, aş mai fi adulmecat câte ceva.

N-are importanță. Afară ori în biroul tău, dacă sunt cu tine, sunt în siguranță."

15 April 2020

“Sshhh—It’s a secret. She’s in a bad mood. Says she works too slowly. But it’s not because she’s walking me, I can swear! She has 111 more pages to go. I can’t help her editing that journal or whatever it is, but I must cheer her up: I’m taking her to the garbage heap, where you can find all the smells of the district. I love that place.

P.S. I bet you have no idea why I love it. It’s because of all the fairy tales buried in it. Want to come along?”

15 aprilie 2020

„ Sshhh—E secret. E supărată. Zice că lucrează prea încet. Şi jur că nu e din cauză că mă plimbă pe mine. Mai are 111 pagini de corectat. Nu ştiu s-o ajut să redacteze jurnalul acela, ori ce-o fi el, dar trebuie s-o binedispun: o duc la grămada de gunoi, unde găseşti toate mirosurile cartierului. E locul meu preferat.

P.S. Bag mâna-n foc că nu ştiţi de ce. Fiindcă puzderie de poveşti sunt îngropate acolo. Nu vreţi să veniţi şi voi?”

16 April 2020

"Eleven minutes after midnight. You just told somebody on the phone that you want to finish the whole thing sooner, so you'll stay up all night. You thought I wanted your armchair, so you are sitting on the couch where I usually sleep.

No. I want the place where *you* are. So, move over, I'm coming up. I will share this whole white night with you."

16 aprilie 2020

„E ora douăsprezece şi unsprezece minute. Tocmai ai spus cuiva la telefon că vrei să termini mai repede, aşa că o să faci o noapte albă. Te-ai gândit că vreau să stau eu în fotoliul tău, aşa că te-ai instalat pe canapeaua unde dorm eu de obicei.

Păi nu. Eu vreau să stau unde stai tu. Aşa că fă-mi loc, vin şi eu. Facem amândouă noapte albă."

17 April 2020

"You, nasty human! *I* found that. It was mine. It tasted good. We could have shared, if you were that hungry. But—throw it away?! Snatch it from between my teeth? I could have bitten you. I didn't because it's dinner time anyway. You bettter give me a huge portion, or I'll fill the block with my are-you-ing, and all the neighbours will know you are starving me! I want meat. Enough with this dog-food. I am not a dog. I am a BEA. Grill my turkey and forget the carrots. Jeez!

Ughhhhhhh. NOW I'm really angry. I am."

17 aprilie 2020

„Ființă umană răutăcioasă ce ești! *Eu* am găsit-o. Era a mea. Şi era gustoasă. Îți dădeam şi ție, dacă ți-e aşa de foame. De ce mi-ai aruncat-o? Puteam să te muşc atunci când mi-ai smuls-o dintre dinți. Nu te-am muşcat fiindcă oricum e ora mesei. Fă bine şi dă-mi o porție mare, dacă nu vrei să umplu blocul de uruituri, ca să vadă toți vecinii că mă ții flămândă! VREAU CARNE. M-am săturat de hrană pentru câini. Eu nu sunt câine. Eu sunt BEA. Frige-mi curcanul pe grătar şi lasă naibii morcovul. Ei, fir-ar să fie!

Ughhhhhhh, ce furioasă sunt."

18 April 2020

"Sorry. I got carried away. Was I fierce? I promise to let you have as much of my food as you wish. Just don't give me away. PLEASE."

18 aprilie 2020

„Iartă-mă. M-am înfuriat. Am fost fioroasă? Ai cuvântul meu că îți dau toată mâncarea mea. Doar să nu mă dai. TE ROG."

19 April 2020

“Look at me carefully.

We both understand.

No, we have never met before. We never had to. We have always been one.”

19 aprilie 2020

„Uită-te în ochii mei.

Ştim amândouă.

Nu, nu ne-am cunoscut niciodată până acum. Nici n-aveam de ce. Suntem una dintotdeauna.”

20 April 2020

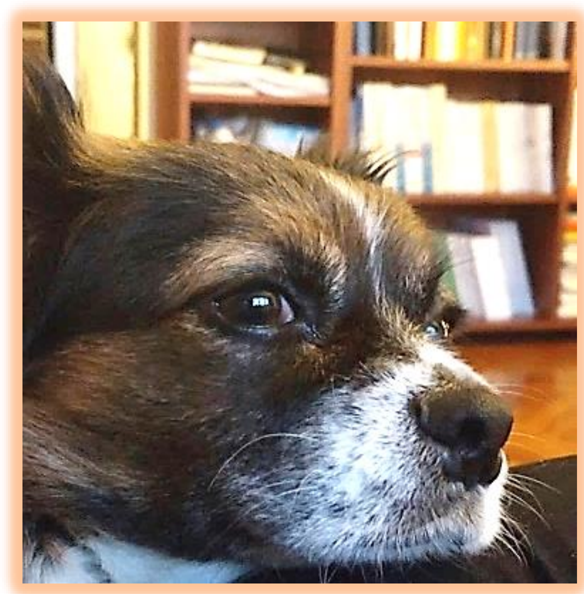
"I know you are afraid for me. Now you have figured out how to heal me. I will stay healthy as long as you are afraid for me.

But you don't know that I can be afraid for you, too."

20 aprilie 2020

„Ştiu că te temi pentru mine. Ai descoperit cum să mă vindeci. Câtă vreme te temi pentru mine, am să fiu sănătoasă.

Ce nu ştii tu este că şi eu mă tem pentru tine."

21 April 2020

“As long as you work on that book, I will not budge: I will stay here and bark at anyone who tries to interrupt you. They must know you need peace and quiet, in order to finish sooner and FOCUS ON ME. I’m becoming very impatient, you know. And when I lose my temper, I can be really ferocious. Have you finished already?!”

21 aprilie 2020

„Câtă vreme lucrezi la cartea aia, nu mă clintesc de aici: stau lângă tine şi latru la toți cei care te întrerup. Trebuie să le spună cineva că ai nevoie de linişte ca să termini mai repede şi SĂ TE OCUPI DE MINE. Cam încep să-mi pierd răbdarea. Iar eu, când mă înfurii, sunt fioroasă. Ei? Nu mai termini odată?”

22 April 2020

“You don’t have to say it. I am the only one who knows. Didn’t you know that jobs change with age, as people do?

Now you have me. I have pen and paper. Aren’t I your cutest student?

Trust me: I will keep you veeeeeeery busy. I’m a handful.”

22 aprilie 2020

„Nu e nevoie să spui nimic. Nu ştie nimeni în afară de mine. Nu te-ai gândit că profesia se schimbă cu vârsta, la fel ca şi oamenii?

Acum mă ai pe mine. Am hârtie şi creion. Ai avut vreodată un student aşa de scump ca mine?

Crede-mă, am să-ți dau muuuuuuulte de făcut. N-o să ai vreme să te plictiseşti.”

23 April 2020

"I thought I could learn how to type, and then you might lend me your laptop, but my paw is larger than a letter. I'm exhausted.

Besides, you know, how many people have got a Bea who reads their minds?

Forget the words. Forget the laptop. We have so much to think together, you and I."

23 aprilie 2020

„Îmi ziceam că aş putea învăța să dactilografiez, şi poate o să-mi împrumuți tu laptopul, dar lăbuța mea e mai lată decât litera. Sunt istovită.

Şi, la urma urmei, câți oameni au o Bee a lor, care le citeşte gândurile?

La naiba cu vorbele şi cu laptopul. Avem atât de multe lucruri la care să ne gândim împreună, doar noi două."

24 April 2020

"The story of this virus has been keeping you busy for an eternity.

What was Bea to do? I taught myself how to read, and guess what: I have finished the book that you have wanted to read for the last few years. Now I am the first Bea ever who has read the latest Kazuo Ishiguro. When you give lectures again, I will come and talk to your students about it. And, if your students like me, I will be as busy as you are, and never pay attention when you want me to sleep on your feet. Imagine a Bea with a PhD.

Writing books won't get you anywhere. Reading them is no big deal. If you spend more time with me, you will find the most important thing of all: your soul."

24 aprilie 2020

„Am pierdut şirul zilelor de când îți petreci vremea cu povestea virusului ăsta.

Ce era să facă o biată Bee? Am învățat să citesc, uite aşa, de una singură—şi ce crezi că am făcut? Am terminat cartea pe care voiai tu s-o citeşti de câțiva ani. Acum sunt prima Bee din lume care a citit cea mai nouă carte de Kazuo Ishiguro. Când ai să ții iar curs, am să vin şi eu să le vorbesc studenților tăi despre ea. Şi dacă studenții mă plac, ai să vezi că o să fiu la fel de ocupată ca şi tine, şi n-o să mai am timp să dorm pe picioarele tale. O să mă fac doctor în literatură.

Scrisul nu-ți aduce mare lucru. Cititul cu atât mai puțin. Dacă, însă, stai mai mult cu mine, ai să descoperi lucrul cel mai important din lume: sufletul tău."

25 April 2020

“I had a dream. You did not know I was sleeping, because you do not know I can sleep with my eyes open.

I saw a small diamond ring. I will find it today, in the grass. You will take it, and suddenly you will understand. Remember that.

It will be given to you. By someone who never gave a ring to anyone else in this life.

But, first, you must learn how to trust my dreams.”

25 aprilie 2020

„Am visat ceva. Tu nu ştiai că dorm, fiindcă habar nu ai că eu dorm cu ochii deschişi.

Am văzut un ineluş cu diamant. Îl voi găsi azi în iarbă. Ai să-l ridici, şi îţi vei da seama pe dată. Ţine minte ce-ţi spun.

Îţi va fi dăruit de către cineva care în toată viaţa lui nu a dat nimănui un inel.

Dar, înainte de toate, trebuie să înveţi să ai încredere în ce visez eu.”

26 April 2020

"I've been doing Yoga under your chair for over a year now. I'm as good as you are. I have licked your pink carpet all over. Now, I bet that is something that you CANNOT do.

Perfect. I have found one thing that *I* can teach *you* for a change."

26 aprilie 2020

„Fac Yoga sub scaunul tău de peste un an de zile. Ştiu la fel de multe ca tine. Am lins fiecare milimetru din covoraşul tău roz. Bag mâna-n foc că ASTA tu chiar nu poți face.

În sfârşit am descoperit şi eu ceva ce poți tu învăța de la mine."

27 April 2020

"I am depressed. I want our long slow walks to the lake. I want to scare pigeons. I want to bark at stray cats.

These tours of the block are depressing. Even the garbage, which is absolutely everywhere in huge heaps, has lost its appeal. I know the smells. Now you are giving me seashells to play with, while you keep working on that book by your students.

I can't help being miserable. Couldn't you tell them that you have an emergency? Bea needs you to focus on her. I really DO. I'm going to email them. I have learnt how to. I will say, 'Enough is enough. I want my life back'."

27 aprilie 2020

„Sunt deprimată. Vreau înapoi lungile noastre plimbări agale către lac. Vreau să zburătăcesc porumbeii. Vreau să latru la pisicile de pripas.

E absolut deprimant să tot dăm ocol blocului. Până şi grămezile uriaşe de gunoi care sunt peste tot şi-au pierdut farmecul. Ştiu deja toate mirosurile. Acum îmi dai să mă joc cu scoici, în vreme ce tu lucrezi la cartea studenților tăi.

Sunt necăjită rău. Nu le poți spune, oare, că ai ceva urgent de făcut? Bea are nevoie de atenție. Rău de tot. Am să le scriu chiar eu un mesaj. Am învățat de la tine. Am să le spun, 'Gata, până aici. Îmi vreau viața mea înapoi'."

Contemporary Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest

2022

29 April 2020

"I've made up my mind.

I'm counting all the coins I found in the good old times, when you walked me three times a day, and when this monster-book you are conversing with all day had not begun yet. We both thought they were lucky coins, and you kept them as 'Bea's treasure'.

Let's see: 1 ban, 5 bani, 10 bani, 1 leu……. They must be at least 111 coins. A fortune.

Great. I'm buying my own laptop.

I will write my own book. I will become famous world-wide. People from that building where you used to go when you left me alone on Wednesday afternoons will come to see me. I will become acquainted with all the students whose pages you are working on. I will be so busy with my guests that you will beg me to go for a walk and talk to you, at least for five minutes a day. I will say: 'Be quiet. I have to work.' And you will know exactly how I had felt when I had made up my mind to do that."

29 aprilie 2020

„Gata—m-am hotărât.

Mă apuc să număr monezile pe care le-am găsit în vremurile bune, atunci când mă scoteai de trei ori pe zi, când încă nu începuseşi căpcăuna asta de carte cu care sporovăieşti toată vremea. Ştiam amândouă că sunt monede norocoase, aşa că le-ai păstrat, erau 'comoara Beei'.

Ia să vedem: 1 ban, 5 bani, 10 bani, 1 leu……. Sunt cel puțin 111 bănuți. O avere.

Perfect. Îmi cumpăr un laptop care să fie numai al meu.

O să scriu o carte pe el. O să ajung celebră. Oamenii din clădirea aia unde te duceai tu când mă lăsai singură miercurea după-amiaza au să vină să mă vadă. Am să-i cunosc pe toți studenții ale căror povestiri le corectezi tu acum. O să fiu atât de ocupată cu ei încât o să mă implori să facem o plimbare şi să stăm de vorbă măcar cinci minute pe zi, iar eu am să zic: 'Stai cuminte. Am de lucru.' Abia atunci ai să pricepi ce am simțit eu înainte să mă hotărăsc să fac asta."

4 May 2020

"You don't even know my birthday, my birth-month, my birth-year. You never saw me as a puppy.

They found me. I chose you. I just climbed on your knees and rested my head on your left shoulder. You held me clumsily. I knew. I am the first Bea who is really yours.

You work till midnight. Now it's 23.33. The (2) two of us, that is, plus someone whom I do not know, and whom you have never held on your left shoulder.

Let it be 11.2.33. Day, month, year. Happy midnight.

Tomorrow I will show you the way to a place you have never seen.

One of these days you will recognize me. And it won't matter any more when either of us was born."

4 mai 2020

„Habar nu ai în ce zi, ori lună, ori an m-am născut. Nu m-ai văzut niciodată când eram pui.

M-au găsit. Eu te-am ales pe tine. M-am urcat pe genunchii tăi şi mi-am lipit obrazul de umărul tău stâng. M-ai îmbrăţişat timid, iar eu am ştiut. Sunt prima Bee care e a ta cu adevărat.

De obicei lucrezi până la miezul nopţii. Acum e ora 23.33. Asta înseamnă (2) noi două, şi încă cineva, necunoscut mie, care nu şi-a lipit niciodată obrazul de umărul tău stâng.

Să zicem că este 11.2.33. Zi, lună, an. Miez de noapte fericit.

Am să-ţi arăt mâine drumul către un loc pe care nu l-ai mai văzut.

Are să vină vremea să mă recunoşti. Şi nu va mai avea nicio importanţă când anume ne-am născut."

5 May 2020

“Eleven more minutes till midnight. I watch you working. You think I am dozing off, but I’m not.

You gave me this conch, thinking that I liked it—so you placed it on the floor. I can hear the wind inside it: that wind is bringing you what you want most.

When it happens, please don’t leave me alone again.”

5 mai 2020

„Mai sunt unsprezece minute până la miezul nopții. Te urmăresc pe când lucrezi. Tu crezi că eu moțăi, dar te înşeli.

Mi-ai dat scoica asta, crezând că îmi place—ai pus-o lângă mine pe jos. Aud în ea vântul, iar vântul aduce ce-ți doreşti tu cel mai mult.

Când se va întâmpla lucrul acela, te rog mult, nu mă lăsa iar singură.”

8 May 2020

"Please, I will be the teacher now."

[Why not. God knows I've done it long enough.]

"A friend in need is a friend indeed. How do you say that in your language?"

[Who cares about my language since we talk English all the time?]

"Humour me. I really want to know."

[OK. *Prietenul la nevoie se cunoaşte*.]

"*Prietenul* is a dog, I take it?"

[Could be.]

"What is *cunoaşte*?"

[You know a friend if he helps you when you need help.]

"You do know me, don't you?"

[Always. Especially when you behave yourself and do not bark.]

"Now, if you want me to know you too, it would be very nice of you if you took me off that leash: I can smell something coming from under that car. I would not mind

8 mai 2020

„Te rog, lasă-mă să fiu eu profesoara acum."

[Te las: eu m-am bucurat destui ani de meseria mea.]

„ *A friend in need is a friend indeed*. Cum se zice asta pe limba ta?"

[Ce contează limba mea, când noi vorbim englezeşte toată vremea?]

„Contează. Pentru mine."

[Bine. Prietenul la nevoie se cunoaşte.]

„Prietenul e un câine, nu-i aşa?"

[Tot ce se poate.]

„Ce-i aia cunoaşte?"

[Adică îl recunoşti ca prieten dacă te ajută atunci când ai nevoie.]

„Tu mă recunoşti pe mine, nu-i aşa?"

[Fireşte. Mai ales atunci când te porţi civilizat şi nu latri.]

„Să ştii că, dacă vrei să te recunosc şi eu pe tine, trebuie să-mi dai drumul din lesă: miroase bine ceva sub maşina aia. Nu mă supăr dacă vrei să guşti şi tu, dar tu nu poţi să te bagi sub maşină, pe când eu aş putea. Oricum, ţie nu-ţi place salamul, că

sharing with you, but you can't possibly go under a car, while I could. And you don't even like salami: you never buy any."

[Aha, you want me to be your friend 'in deed'.]

"Only in desperate situations like this one, when I am hungry, and I REALLY need that tasty bit under the red truck. Aside from that, as I said, I will be the teacher now. You just take notes."

nu cumperi niciodată."

[Aha. Asta era 'la nevoie'.]

„Numai într-o situație disperată cum e asta: mi-e foame şi PRECIS e gustos ce văd eu acolo sub camionul roşu. Lăsând foamea la o parte, vreau să fiu şi eu profesoara ta, iar tu să iei notițe."

9 May 2020

“When you offer me dog food, I won’t swallow anything till you give in, and I receive a large portion of grilled chicken, even though the doctor said I am allergic to it. What does he know?

When you hide the medicine in my food and I spit it out, ALL OF IT, I think I am pretty smart: nobody fools Bea.

I am sorry. I know I am not well right now, and this magazine full of poems you gave me doesn’t make me feel any better. I have tried to trick you many times, so that I can get what I want. Well, I’ve learnt my lesson. Honesty is the best policy. Next time I will tell you the truth: I refuse to eat that concoction because it goes against my principles.”

9 mai 2020

„Dacă-mi dai mâncare de câini, nu mă apropii de ea până ce nu te dai bătută şi capăt o porție mare de pui la grătar, cu toate că doctorul a decis că am alergie la pui. Parcă ştie el chestia asta.

Atunci când îmi ascunzi medicamentele în mâncare, iar eu le scuip înapoi până la ULTIMA bucățică, mă simt deşteaptă: Bea nu poate fi păcălită.

Îmi pare rău. Nu sunt în apele mele, iar revista asta de poezie pe care mi-ai dat-o nu mă ajută deloc. Am încercat de prea multe ori să te fac să-mi dai ce-mi place. Am înțeles asta. Cel mai bine este să spui lucrurilor pe nume, aşa că data viitoare am să-ți spun adevărul: refuz să înghit porcăria aia, fiindcă acest lucru contravine principiilor mele.”

10 May 2020

"I am getting ready. We are leaving tonight. The very moment you fall asleep. I will lead the way. No. You won't need a suitcase. I will teach you how to get a jumper or a toothbrush by merely thinking of them. For a while, you will be back in your bed by dawn. For a while you may not remember where we have been. For a while you may even be homesick. For a while you will tell yourself that you have grown too old to travel. In the end, you will be ready, too."

10 mai 2020

„Mă pregătesc. Plecăm diseară, chiar în clipa când vei adormi. Îți arăt eu drumul. Nu ai nevoie de valiză. Am să te învăț cum să iei un tricou ori periuța de dinți fără să le atingi, doar gândindu-te la ele. O vreme, vei fi înapoi în pat înainte de ivirea zorilor. O vreme poate că n-o să ții minte unde am fost. O vreme poate că o să ți se facă dor de acasă. O vreme o să ajungi să-ți spui că nu mai ai vârsta la care să vrei să călătoreşti. Până la urmă, însă, ai să fii şi tu pregătită."

11 May 2020

“Do not hurry. We do not need to run. We have all the time in the universe. Do not open your eyes. Follow me. Follow yourself.

Sleep. Dream. Hold my paw. Remember. Keep the memory. I am in it. You just did not realise.”

11 mai 2020

„Nu te grăbi. N-avem de ce să alergăm. Avem tot timpul din lume. Nu deschide ochii. Urmează-mă pe mine. Urmează-te pe tine în acelaşi timp.

Dormi. Visează. Ţine-mă strâns de lăbuţă. Ţine minte. Nu uita amintirea. Sunt şi eu în amintirea aceea, dar nu ţi-ai dat seama până acum.”

12 May 2020

"Summer's here. I have found the first poppy flower that ever bloomed in Şoseaua Iancului…!!!… It may vanish by tomorrow, so I have decided to watch it till you notice us. Please, do not say, 'All that glisters is not gold'. This poppy is all mine, and I have forbidden it to wither before you smile at me. I am missing your unexpected seconds of joy more and more. All work and no play makes me a very unhappy Bea."

12 mai 2020

„A venit vara. Am descoperit primul mac care a înflorit vreodată pe Şoseaua Iancului...!!!... Până mâine s-ar putea scutura, aşa că am hotărât să stau cu ochii pe el până ce ne observi şi tu. Te rog mult să nu spui 'Nu tot ce zboară se mănâncă.' Macul ăsta e numai şi numai al meu, şi i-am interzis să se ofilească înainte să-mi surâzi tu când mă vezi. Îmi lipsesc din ce în ce mai tare clipele tale de bucurie neaşteptată. Când munceşti tu prea mult, Bea e foarte nefericită."

13 May 2020

“See? This is all your fault! You liked to teach these books. You made me read them. Now I am scared to death. What you teach really happens one day. See? It’s all your fault.

Come. I’m taking the lead. We fly out of here—pandemic or no pandemic! Humbug.”

13 mai 2020

„Vezi? E numai vina ta! Îți plăcea să predai cărțile astea. M-ai pus să le citesc și eu, iar acum mor de frică. Vine o zi când ceea ce predai chiar se întâmplă. Vezi? E numai vina ta.

Acuma vii cu mine. Zburăm de aici—la naiba cu pandemia! Tâmpenia de pe lume.”

14 May 2020

"Quiet. Shut the door. I've had a very secret dream. I can't seem to extract myself from it. The two of us were one sleeping seagull. You woke up for a very brief moment, and asked: 'Are we there yet?' We were on a cloud.

I was afraid we might slip through. So I thought, 'I wish I could fly right now.' You spread our wings. I don't know how you did that, but, then, I have no idea, either, how we managed to coexist within one bird floating on air. And where it is that you thought we were going.

Anyway. If I am there with you, wherever we go is the last thing on my mind. Keep the door shut, I'm going to go on with my dream. And don't you dare leave me alone. Your work can wait. I can't."

14 mai 2020

„Ssst. Închide uşa. Am avut un vis secret. Nu reuşesc să ies din el. Noi două eram la un loc un pescăruş adormit. Te-ai trezit scurt şi ai întrebat: 'Încă nu am ajuns?' Eram pe un nor.

M-am temut că am putea aluneca afară din el. Mi-am zis, 'Aş vrea să pot zbura în clipa asta.' Ai întins aripile—erau aripile noastre. Nu ştiu cum ai făcut tu asta, dar habar nu am nici cum de puteam noi să ființăm înăuntrul unei păsări care plutea în aer. Şi nici încotro credeai tu că ne îndreptăm.

Nu contează. Câtă vreme merg cu tine, chiar că nu-mi pasă încotro ne îndreptăm. Ține uşa bine închisă, vreau să rămân în vis. Şi nu cumva să mă laşi singură. Ce lucrezi tu poate să aştepte. Eu nu."

15 May 2020

"OK. I can't help it. If this MTTLC is that important to you, fine. I'm enrolling.

I want a seat in the front row, so that you can see me better. If you won't give it up and spend more time with me, I have decided to follow you there myself. I know your students may think both of us crazy, but that is beyond my control.

At least, I hope, your class will be all about me today? I am yours, and I am the only Bea that knows English, and—don't I look cute? Nobody else in this room has furry ears, and none of them can bark. Whenever a latecomer opens the door, for instance, I can bark for a whole hour without getting tired or bored. I am unique.

You'd better introduce me before I put in an appearance. So that they can greet me properly."

15 mai 2020

„Of. N-am încotro. Dacă acest MTTLC este atât de important pentru tine, treacă de la mine: mă înscriu şi eu.

Să-mi ții loc în rândul întâi, ca să mă vezi mai bine. Dacă nu vrei să renunți la el ca să stai mai mult cu mine, am hotărât că vin eu după tine. Studenții tăi vor crede că ne-am pierdut mințile, dar n-am ce să fac.

Cel puțin sper că azi vei ține un curs numai şi numai despre mine? Sunt a ta, şi sunt singura Bea care ştie englezeşte, şi sunt cuceritoare—nu-i aşa? Nimeni din încăperea asta nu are urechi cu blană, şi niciunul dintre ei nu ştie să latre. Când un întârziat deschide uşa, de pildă, pot să-l latru o oră întreagă fără să obosesc ori să mă plictisesc. Sunt incomparabilă.

Ai face bine să mă prezinți înainte să-mi fac eu apariția, ca să mă întâmpine toți cum se cuvine."

16 May 2020

"I can see your dreams. You've only had one coloured dream in your entire life: you were flying over the wide blue sea.

But, before that, in front of a window that was higher than your chin, you stood and thought: 'I am alone. I do not belong here.' And you waited.

He came, on Bus 33. He opened your eyes: with him you were not alone.

Sometimes you look into my eyes, hoping. On the other side of my sight—half-life, half-sea, half-sadness, half-love, half-solitude, half-wait—he knows. When you hold me, we all know. The 1, 2, 3 of us."

16 mai 2020

„Eu ştiu să-ți văd visele. Ai avut un singur vis în culori toată viața ta: zburai peste o uriaşă mare albastră.

Dar, mult înainte de asta, în fața unui pervaz mai înalt decât bărbia ta, stăteai în picioare şi gândeai: 'Sunt singură. Locul meu e în altă parte.' Aşteptai.

A venit, cu Autobuzul 33. Ți-a deschis ochii: cu el nu erai singură.

De multe ori te uiți în ochii mei, nădăjduind. Dincolo de vederea mea, jumătate-viață, jumătate-mare, jumătate-mâhnire, jumătate-iubire, jumătate-singurătate, jumătate-aşteptare, el ştie. Atunci când mă iei în brațe, toți 1, 2, 3 ştim."

17 May 2020

“I am following the footsteps in the sand. I dreamt of them last night, and they have not led me anywhere yet. I have no idea whom they belong to. Have you left me never to come back? Are you looking for anyone? I have forgotten how to be alone and fight for food and shelter. You have done all that for me for almost two years now. I had never seen the sea for real before. Please, wake me up. I will never be angry because of the leash. I love that leash. Just come and take me home.”

17 mai 2020

„Merg după urmele paşilor în nisip. I-am visat azi noapte, şi încă nu m-au dus nicăieri. Habar nu am ai cui sunt paşii. Ai plecat tu şi m-ai părăsit? Cauți pe cineva? Am uitat cum să fiu singură şi să mă zbat pentru hrană şi adăpost. De aproape doi ani faci tu asta pentru mine. Nu văzusem niciodată marea înainte. Te rog, trezeşte-mă. N-am să mă mai supăr niciodată că mă ții în lesă. Mi-e bine în lesă. Te rog, vino să mă iei acasă.”

18 May 2020

“What do you mean by fear? I can bark everything away. See? That is why it’s unfair to tell me not to bark. I never bark for myself. I do it to keep you safe. Because nobody has taught you how to bark yet.

This trip we are taking is fun! A new place every day. And you never have work to do. We walk and I bark whenever—you know. With a little bit of luck, I will teach you, too.”

18 mai 2020

„Frică? Ce-i aia frică? Când latru eu, suntem în siguranță. Vezi? Vezi ce tare greşeşti când îmi spui să nu latru? Nu latru pentru mine. Latru ca să te apăr—fiindcă pe tine încă nu te-a învățat nimeni să latri.

E frumoasă călătoria asta a noastră. Alt loc în fiecare zi. Şi nu ai nimic de lucru. Ne plimbăm, iar eu latru ori de câte ori—ştii tu. Cu un dram de noroc, am să te învăț şi pe tine.”

19 May 2020

“Why did you like to teach? Will you go back to it when this voyage ends? Do we know where we are sailing?”

[We will know when we get there.]

“I think I know why you liked to teach: you hoped that one of your students would know how to listen. What you don’t know, however, is that teaching has nothing to do with listening. You have been teaching me how to feel safe. Now I must teach you how to bark at those who cannot be trusted. See? There’s muuuuuuuch more to teaching than listening.”

19 mai 2020

„De ce-ți plăcea ție să fii profesoară? O să predai din nou odată ce terminăm călătoria asta pe mare? Ştim încotro ne îndreptăm?”

[O să ştim atunci când ajungem.]

„Cred că înțeleg de ce îți plăcea să predai: nădăjduiai că unul dintre studenți va şti să te asculte. Ceea ce nu înțelegi tu este, însă, că predarea şi ascultarea nu au nimic de-a face una cu alta. Pe mine tu m-ai învățat cum e să te simți ocrotit. Acum e rândul meu să te învăț să latri la toate ființele în care nu trebuie să ai încredere. Înțelegi acuma? Când predai, există lucruri muuuuuuult mai importante decât atenția ascultătorilor.”

20 May 2020

“This is not a real fire: I am imagining it. Because it makes me feel warm and cosy.

This is not a real sea: I have made it up because you keep longing for that window of once upon a time.

This is not you—Wrong. In everything I imagine there is a bit of you. I imagine it precisely because you must be there, to make me feel loved.

Hurry up. I’m sad, scared and lonely. When you are here, I will have what I want, and I promise that I can give you what you have always wished for. Because I can find him. I told you: this is not a real world.”

20 mai 2020

„Acesta nu este un foc adevărat: el este doar în închipuirea mea. Mă apără şi îmi dă căldură.

Aceasta nu este o mare adevărată: am născocit-o fiindcă tânjeşti toată vremea după fereastra aceea de altă dată.

Această ființă nu eşti tu—Ba eşti. În tot ce-mi trece prin minte este ceva din tine. Te imaginez pentru că trebuie să fii acolo, ca să mă simt iubită.

Grăbeşte-te. Sunt tristă, speriată şi părăsită. Când vei fi aici, voi avea ce-mi doresc, şi îți promit că pot să-ți dau ceea ce ți-ai dorit tu dintotdeauna. Da, eu pot să-l găsesc. Ți-am spus, doar: aceasta nu este o lume reală.”

21 May 2020

[Is this the place?]

“Yes. For a while. For as long as you want to think with me. Not about somebody else. About me.”

[What then?]

“You will know that sometime. I go by my nose. You go by your soul. If you make room for me inside that soul, I might be your ‘then’.”

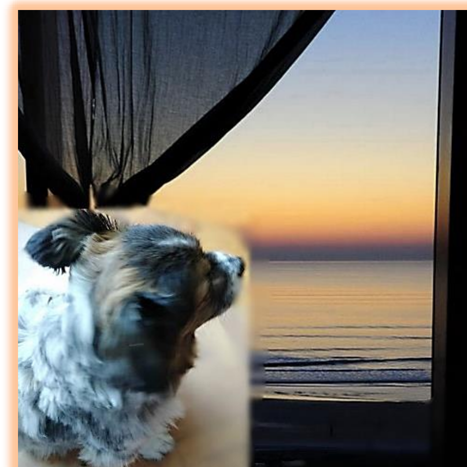
21 mai 2020

[Aici voiai să ajungi?]

„Da. Stăm o vreme. Câtă vreme vrei să gândeşti împreună cu mine. Nu să gândeşti la altcineva. Doar la mine.”

[Şi după aceea?]

„O să afli şi asta. Eu mă conduc după miros. Tu mergi după suflet. Dacă îmi faci şi mie loc în sufletul tău, poate că o să fiu eu ‘după aceea’ pentru tine.”

22 May 2020

“We can’t go that way. It leads nowhere.”
[Nowhere is an interesting destination.]
“No. I want to be here, I want to be with you, I want to be.”

22 mai 2020

„Nu putem s-o luăm într-acolo. Nu duce nicăieri.”
[Nicăieri e o destinație interesantă.]
„Nu, nu e. Vreau să fiu aici, vreau să fiu cu tine, vreau să fiu.”

23 May 2020

“When you think I am sniffing, I am not. I am watching. So many dogs with so many stories. I know you try to follow, but you have no idea. I can see your world. You cannot begin to imagine mine.”

23 mai 2020

„Atunci când tu crezi că adulmec, de fapt eu privesc — atâția cățel, atâtea poveşti. Ştiu că îți dai silința, dar nu ai cum să înțelegi. Eu văd lumea ta. Tu nu ştii nici măcar că lumea mea există cu adevărat.”

24 May 2020

"I spotted him first. A boy was going to step on him. I stopped. You saw him. You picked him up and placed him on a leaf. The three of us came upstairs.

Now I am trying to make friends with him. Before you brought me home with you, I never had any friends either, so I can understand if he is shy. Do you think we can find a snail-dog dictionary? Because I don't expect you to know his language.

Tomorrow I will take him out. And I bet he is the only creature who walks more slowly than me. What a brilliant idea! Now I can keep someone on a leash, too."

24 mai 2020

„Eu l-am văzut prima. Un băiețel se pregătea să calce peste el. M-am oprit. Atunci l-ai văzut şi tu. L-ai ridicat şi l-ai pus pe o frunză. Am urcat toți trei sus în casă.

Acum încerc să mă împrietenesc cu el. Înainte să mă iei tu la tine acasă, nu aveam nici eu prieteni, aşa că înțeleg de ce e sfios. Crezi că găsim undeva un dicționar melc-câine? Că n-aş crede că tu ştii şi limba lui.

Mâine am să-l scot la plimbare. Pun rămăşag că e unica ființă care merge mai încet decât mine. Ce idee straşnică! Acum pot să duc şi eu pe cineva în lesă."

25 May 2020

“I dreamt I was listening to the radio set you had as a child, and which had been bought by your grandparents in 1933, a Blaupunkt. They played Beethoven’s Emperor Concerto. Aren’t you going to ask me how I know all these things?”

[No.]

“First you make me listen to Radio România Muzical for 18 hours a day—when you are not sleeping, that is—and now you don’t even care if I remember anything?”

[I am working. When I work, I do not appreciate interruptions.]

“Well, then, I will listen to the Emperor Concerto till you think there’s something wrong with me—‘cause I am not are-you-ing—and I will be so hungry that when you take me out—you have to take me out at some point—I’ll swallow the first piece of rancid salami that comes my way, and you’ll have to take me to the doctor, and the doctor will tell you that you are starving me, which you are, and will give you strict orders to feed me every half an hour, and stroke me for seven hours a

25 mai 2020

„Am visat că ascultam la radio-ul tău de când erai mică, şi care fusese cumpărat de bunicii tăi în anul 1933, un Blaupunkt. Cânta Imperialul de Beethoven. Nu mă întrebi de unde ştiu toate astea?”

[Nu.]

„Întâi mă pui să ascult Radio România Muzical 18 ore pe zi—adică atunci când nu dormi—şi acum nu te sinchiseşti dacă ţin minte ceva din ce am auzit?”

[Lucrez, şi când lucrez nu-mi place să fiu întreruptă.]

„Foarte bine, atunci. Am să ascult Imperialul până ce o să te nelinişteşti că am ceva, nu mi-e bine—nu urui, adică—şi o să-mi fie atât de foame încât atunci când mă scoţi—trebuie să mă scoţi la un moment dat—o să înfulec prima bucăţică de salam stricat care-mi iese în cale, şi va trebui să mă duci la doctor, iar doctorul îţi va spune că mă flămânzeşti, ceea ce este perfect adevărat, şi te va obliga să mă hrăneşti din jumătate în jumătate de oră, şi să mă mângâi şapte ore în fiecare zi.”

[Tu nu eşti niciodată trează atât de multă vreme, Bea, şi, pe deasupra, mă şi întrerupi.]

day."

[You are never awake that long, Bea, and you are interrupting me again.]

"I will be. As of now. Get the food ready, and start stroking me, or I will eat EVERYTHING people throw away, and you will miss me TERRIBLY if, you know—, and will wish you had never told me I am interrupting, even if I am. Damn Beethoven and Blaupunkt: I am very much awake and HUNGRY on top of it all!"

„Am să stau trează, din acest moment. Pregăteşte-mi mâncarea şi pune-te pe mângâiat, dacă nu vrei să înghit ABSOLUT tot ce aruncă lumea pe jos, şi o să te perpeleşti de dorul meu dacă—ştii tu, şi o să-ți doreşti să nu-mi fi spus niciodată că te întrerup, chiar dacă aşa este. La naiba cu Beethoven şi cu radio-ul Blaupunkt: sunt foarte trează, şi, în plus, NU MAI POT de foame!"

26 May 2020

“Have you ever heard me talk to anyone else but you? In two years?”

[…]

“See? If I talk to you, it means that I have something to say, and I am saying it because I am certain that you will understand. I want to go to that place. Where you began to fly.”

[That was a dream, Bea.]

“I want to go to that dream.”

[That dream does not exist. It was the one and only moment when I saw my soul.]

“Precisely. I want you to take me there. And I promise never to talk again when you work. Of course, I may break that promise. You know I get carried away.”

26 mai 2020

„M-ai auzit vreodată vorbind cu altcineva decât cu tine în aceşti doi ani?”

[...]

„Dacă vorbesc cu tine, înseamnă că am ceva să-ți spun, şi îți spun fiindcă sunt convinsă că ai să înțelegi. Vreau să merg acolo. Unde ai început tu să zbori.”

[Dar acela era doar un vis, Bea.]

„În visul ăla vreau să merg.”

[Visul acela nu s-a întâmplat. A fost primul şi ultimul moment când mi-am văzut sufletul.]

„Tocmai de aia. Vreau să mă duci şi pe mine acolo. După aceea, promit să nu mai scot o vorbă atunci când lucrezi. Dacă cumva nu-mi țin promisiunea, tu o să ştii că sunt impulsivă şi nu mă pot stăpâni.”

27 May 2020

[Why are you so scared?]

"There's a monster up there! Before you found me, he tried to drown me many times. He blinds you when he comes near, there's a strong noise, and I am suddenly so afraid that I need to hide. So I run under your desk. I don't know why he is this mean to me. I don't think I've ever barked at him. But, when I do, then you'll see how scared he will be!"

[Bea, bark now, and let's have done with this fear of storms.]

"I am not ready yet."

27 mai 2020

[De ce eşti atât de îngrozită?]

„Acolo sus e o dihanie! Înainte să mă găseşti tu, a încercat de multe ori să mă înece. Când se apropie te orbeşte, face un zgomot crâncen, şi deodată sunt aşa de înspăimântată că e musai să mă ascund. De aia fug sub biroul tău. Nu pricep de ce se poartă aşa de urât cu mine. Nu cred să fi lătrat eu la ea vreodată. Dar şi dacă am să latru, să vezi ce spaimă pe ea!"

[Bea, ştii ce—latră acum, şi hai să terminăm cu frica asta de furtună.]

„Încă nu sunt pregătită."

28 May 2020

[What are you doing, Bea?]

"I have magic powers today. I'm comparing notes with Paul Valéry. I've purloined his diary, or, anyway, one of them. You told me I can't touch the volumes in your bookcase, so I have sneaked into Bibliothèque Nationale de France. They did not notice me. Now I'm going to write about myself on this half page that is blank, and everyone will say, "Wow! Valéry has written about Bea!" I may get the Nobel Prize for this. If I do, I will tell them about you. Who knows: considering that you are also writing about me, they may grant you the Nobel, too."

"P.S. With all that money, we can go and walk daily with Lizzie and Fenyx and Cristina, in Ardèche. You'll take care of me ALL day EVERY SINGLE day, and you won't have to spend any more time on Zoom, torturing your graduate students with journals and grades and all that stuff."

28 mai 2020

[Ce faci tu acolo, Bea?]

„Astăzi am puteri magice. Îmi compar însemnările cu ale lui Paul Valéry. Am şterpelit jurnalul lui, adică unul dintre ele. Ai zis că să nu cumva să mă ating de cele din biblioteca ta, aşa că m-am furişat în Bibliothèque Nationale de France. Nu m-au observat. Acum am de gând să scriu ceva despre mine pe jumătatea asta de pagină lăsată goală, şi toți vor zice, „Ia te uită! Până şi Valéry a scris despre Bea!" S-ar putea chiar să iau Premiul Nobel. Dacă mi-l dau, o să le spun de tine. Cine ştie. Dat fiind că scrii despre mine, poate capeți şi tu un Nobel."

„P.S. Cu toți banii ăia, putem merge să ne plimbăm cu Lizzie, Fenyx şi Cristina în fiecare zi. O să ai grijă de mine TOATĂ ZIUA în FIECARE zi: nu va mai trebui să stai pe Zoom ca să-ți amărăşti masteranzii cu jurnale, note şi alte năzdrăvănii."

Lidia Vianu

© Bumble-Bea

139

Contemporary Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest

2022

29 May 2020

[See what happens when one barks at all the cats in the park? Fools rush in where angels fear to tread.]

"Says who."

[Alexander Pope, *An Essay on Criticism*. 1711]

"And.. you really know what it means?"

[With five wild cats around you, I expect you know better. Don't you wish you had not stepped on T.S. Eliot's book?]

"Bah! Humbug!"

[Charles Dickens. *A Christmas Carol*. 1843]

"I am bored. I need to chase a cat, or bark at the wolf-hound on the first floor, or eat a portion of that meat you boiled for tomorrow. Right now. Says Bea, 29 May 2020. "

29 mai 2020

[Vezi ce pățești când latri la toate pisicile din parc? Zăpăucii se reped acolo unde îngerii se tem să pășească.]

„Ce mai e şi asta."

[Citat din Alexander Pope, *An Essay on Criticism*. 1711]

„Tu... chiar ştii ce vrea să zică?"

[Presupun că acum ştii tu mai bine, cu cinci pisici turbate împrejurul tău. Chiar nu-ți pare rău că ai călcat pe cartea lui T.S. Eliot?]

„Ba—bazaconie!"

[Citat din Charles Dickens. *A Christmas Carol*. 1843]

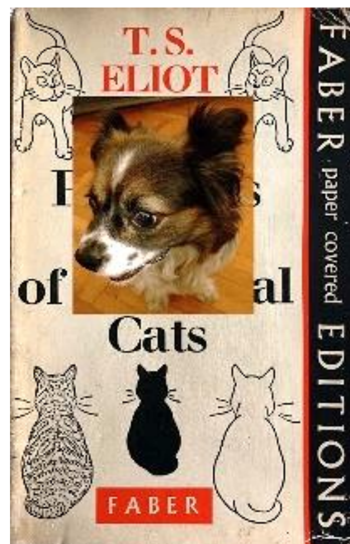
„Mă plictisesc. Trebuie neapărat să fugăresc o mâță, ori să latru la câinele-lup de la primul etaj, ori să mănânc o porție din carnea pe care ai fiert-o pentru mâine. Acum imediat. Citat din Bea, 29 mai 2020."

Lidia Vianu

© Bumble-Bea

141

Contemporary Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest

2022

30 May 2020

"I am blue tonight.

Aren't you going to ask me who taught me this i-d-i-o-m?

I have read the *Arabian Nights*. Well, not all of them, but anyway, enough to make me sleep and dream that seven cats and three dogs were chasing me. I had bacon in my mouth, and I was definitely not going to give it to them.

While you were on Zoom with your students, I was persecuted, I had a thousand and one nightmares.

Now I am really blue."

30 mai 2020

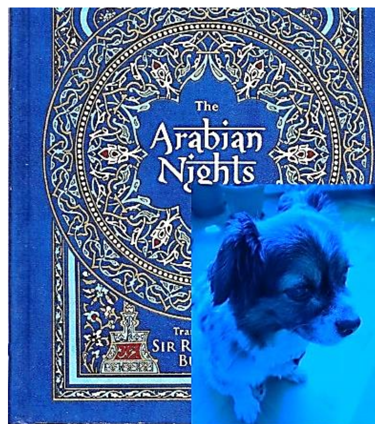
„Astă seară sunt deprimată.

Nu mă întrebi de unde ştiu cuvântul ăsta?

Am citit *1001 de nopți*. Nu chiar pe toate, e drept, dar destule ca să mă adoarmă şi să ajung să visez că mă urmăresc şapte pisici şi trei câini. Aveam între dinți o bucată de slănină şi nici prin cap nu-mi trecea să le dau şi lor.

Pe când tu erai pe Zoom cu studenții, eu eram oropsită şi aveam 1001 coşmaruri.

Acuma ştii de ce sunt deprimată."

31 May 2020

"There. I took my friend the snail out, and found a much better place for him than here with us. A meadow, a dandelion, a ladybird: what could be better? He has his own house, anyway."

[You left him out in the rain?]

"Well, sort of. He was in the way, wasn't he? And I have also ordered a cactus with huge spikes. It has just arrived. I have placed it on the couch, and will only push it away when you come to scratch my back. Nobody else can sit there. I feel very territorial today."

31 mai 2020

„Gata. L-am scos pe prietenul melc afară de aici, şi i-am găsit un loc mult mai potrivit decât acasă la noi. Pajişte, păpădie, gărgăriță: peisajul perfect. Şi, oricum, el are casa lui proprie."

[Adică l-ai lăsat afară în ploaie?]

„Ei, şi tu acum. Ne cam încurca aici, nu ți se pare? Am comandat şi un cactus cu țepi uriaşi. Tocmai ni l-au livrat. L-am aşezat pe canapea, şi nu-l dau la o parte decât atunci când vii să mă scarpini pe spinare. Nimeni altcineva nu are voie să se aşeze. Simt că azi, mai mult ca niciodată, trebuie să-mi apăr teritoriul."

1 June 2020

"I can read your mind. So, let's see what you have there today… Ella? Aha. *Sentimental journey*. I know why. Otherwise, you hate jazz. But a journey would be useless. We both know it. Come, take me out for a walk. I am the only one who can cheer you up right now. And we both know why."

1 iunie 2020

„Îți citesc gândurile. Ia să vedem ce avem azi aici... Ella? Mda. *Sentimental journey*. Ştiu de ce. Tu nu poți să suferi jazzul. Dar călătoria nu te-ar duce nicăieri. Ştii şi tu, ştiu şi eu. Hai, scoate-mă la plimbare. Sunt singura care te poate însenina acum. De ce? Ştii şi tu, ştiu şi eu."

2 June 2020

"You always let me choose the way.

We are there.

You think you can learn the exact coordinates from your laptop. We are beyond knowledge.

But you still like to work, to teach, to be useful to other people, to take care of me. Which means, you won't see, and I will have to make you feel it, at least. Forget the laptop and look into my eyes.

It's there all right. The way that you always let me choose, because you know I can read your mind. Beyond waiting. Beyond body. The soul is a dark blue sea. You-are-myself. A memory."

2 iunie 2020

„Mereu mă laşi să aleg eu pe unde o luăm.

Am ajuns.

Tu crezi că poți afla locul exact cu laptopul. Dar suntem dincolo de cunoaştere.

Ție încă îți place să lucrezi, să predai, să fii de folos altora, să ai grijă de mine. Asta înseamnă că nu vei vedea, iar eu va trebui să te fac să simți măcar. Închide laptopul şi uită-te în ochii mei.

Îl vezi? Drumul pe care mă laşi mereu să-l aleg, fiindcă ştii că-ți ghicesc gândurile. Dincolo de aşteptare. Dincolo de trup. Sufletul este o mare albastră întunecată. Tu-eşti-eu-însumi. Clipa asta. Amintirea."

Lidia Vianu

© Bumble-Bea

146

Contemporary Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest

2022

3 June 2020

“What is more important, I wonder: to be free, or to be loved. When I was free, I struggled to find food in the garbage, I was kicked, I was shooed away and cursed, I slept in the cold, in rain and snow—but I did not wear a leash.

Now you decide what I can smell, what I must eat, how far from you I can run—this is love, I suppose.

You miss me when I do not sleep on your feet. I miss you when you go out without me.

You are afraid for my health. I am afraid you might leave me some day.

Life is like a window outside which a blue sea calls, but the window is closed. Thank God I am on the same side of it as you.”

3 iunie 2020

„Oare ce este mai important: să fii liber sau să fii iubit? Când eram liberă, mă zbăteam să găsesc de mâncare în gunoi, oamenii îmi trăgeau un picior când se înfuriau, eram izgonită şi înjurată, dormeam în frig, ploaie şi zăpadă—dar nu aveam lesă.

Acum de tine depinde ce pot să miros, să mănânc, cât mă laşi să mă îndepărtez—presupun că asta înseamnă să fii iubit.

Îți lipsesc atunci când nu dorm pe picioarele tale. Îmi lipseşti dacă pleci de acasă fără mine.

Te temi pentru sănătatea mea. Mă tem că într-o zi o să uiți de mine.

Viața e ca o fereastră prin care simți chemarea mării, dar e o fereastră închisă. Norocul meu e că sunt de aceeaşi parte a geamului ca şi tine.”

Contemporary Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest

2022

4 June 2020

"Why are you alone on the beach? It's almost night."

"I am tired."

"Have you been running a lot?"

"I can't run. I can only fly."

"Poor you. Running is so much fun. Especially when you chase cats. Or scare pigeons."

"Flying is exquisite. But I am cold and tired."

"I know. Take this candle, for light and warmth."

"Who are you?"

"I am the soul who has been dreaming of you and has made you true."

4 iunie 2020

„De ce stai singur pe plajă? Acuş se face miezul nopții."

„Am obosit."

„Ai alergat aşa de mult?"

„Nu ştiu să alerg. Eu doar zbor."

„Sărmanul de tine. E aşa o bucurie să poți goni. Mai ales când fugăreşti pisici, sau bagi spaima în porumbei."

„Zborul este o mare bucurie. Dar mi-e tare frig şi sunt istovit."

„Te cred. Ia lumânarea asta, să-ți dea lumină şi să te încălzească."

„Tu cine eşti?"

„Eu sunt sufletul care te-a visat şi te-a făcut adevărat."

Lidia Vianu

© Bumble-Bea

150

Contemporary Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest

2022

5 June 2020

“Sometimes I wonder. Suppose I had been with you from the very beginning. Suppose we had had ten years together. Would I be the same? Would you still like me after all that time? But then I think of today, and I realise that now is all that matters. And I am really enjoying it—in case you had any doubts.”

5 iunie 2020

„Mă gândesc uneori... Dacă aş fi fost cu tine de la bun început, dacă am fi avut zece ani împreună, aş fi acum la fel? Te-ai mai bucura să stai cu mine, după atâta vreme? Atunci mă gândesc la ziua de azi: îmi dau seama că nu contează decât clipa asta, şi chiar mă bucur de ea din plin—în caz că nu ştiai deja.”

6 June 2020

"I'm in a hurry. They are opening the Athaeneum. They are playing your favourite, Bach, The Goldberg Variations. I must buy tickets. You have no idea I am out.

Could anyone please show me the entrance? And don't say a word to her. She is working so hard that she didn't even hear me leave. I do hope they will allow me to come to the concert with her. I am very well-behaved."

6 iunie 2020

„Mă grăbesc. Se deschide Ateneul. Vor cânta preferata ta, *The Goldberg Variations* de Bach. Trebuie neapărat să iau bilete. Tu nici nu ştii că am ieşit din casă.

Poate cineva să-mi arate unde e intrarea? Nu cumva să suflați o vorbă. Lucrează atât de concentrată că nici n-a auzit când am ieşit. Sper că mă vor lăsa să vin şi eu cu ea la concert. Sunt foarte bine crescută."

7 June 2020

"I don't think I can fly away with you. We had better not be friends. I have obligations. There is someone here who will be unhappy if I leave. We may meet again if she ever decides to fly with me. Fly safe."

7 iunie 2020

„Nu cred că pot zbura după tine. Mai bine să nu ne împrietenim. Am obligații. Există aici cineva care ar fi foarte nefericit dacă eu aş pleca. Cine ştie, poate ne mai întâlnim dacă se hotărăşte să zboare şi ea cu mine. Zboară sănătos pe drumul tău."

8 June 2020

“Don’t be sad. Humans can only dream they are flying with their own wings. Dogs have no wings, either. But we shall all meet somewhere sometime. I shall recognize you. Maybe then we can be friends. Speechless friends. Talking is so much in the way.”

8 iunie 2020

„Nu fi trist. Oamenii pot cel mult să viseze că au aripi să zboare. Nici cățeii n-au aripi. Dar cândva, undeva, ne mai întâlnim noi. Am să te recunosc. Poate că atunci vom putea fi prieteni. Prieteni muți. Cuvintele ne încurcă pe toți peste măsură.”

9 June 2020

“What are you?”
“I’m a bee.”
“Really?! Me too.”
“Do you like to sniff pollen?”
“Never tried.”
“Can you make honey?”
“I am not allowed to eat sweet things. It’s bad for your digestion. And, besides, it can make you fat. I am a bit plump already.”
“Then you are not a bee-bee. You may be a Bea-bee, but I am not sure what that is. Can you fly?”
“I can BARK. Really bark, I mean.”
“Good for you. I can’t. Not that I would like to.”
“Then, if you don’t like me, and I don’t even know you, I guess we can just sit together and not talk. I am not very good at talking.”

9 iunie 2020

„Tu cine ești?”
„Eu? Sunt al-Bi-nă.”
„Serios? Şi eu sunt Be-ină.”
„Îți place să tragi polen pe nas?”
„N-am încercat.”
„Ştii să faci miere?”
„N-am voie dulciuri. Fac rău la digestie. Şi pe deasupra te mai şi îngraşă. Eu sunt deja un pic dolofană.”
„Atunci nu eşti al-Bi-nă adevărată. Poate eşti o Be-ină, dar nu ştiu precis ce-i aia. Ştii să zbori?”
„Ei, na. Eu LATRU. Latru de-ți sparg urechile, dacă vrei să ştii.”
„Bravo ție. Eu nu latru. Şi nici nu cred că m-ar amuza.”
„Păi, atunci, dacă tu nu mă placi, iar eu nici măcar nu ştiu ce şi cine eşti, presupun că putem sta una lângă alta fără să vorbim. Eu cu vorbele nu mă prea descurc.”

Lidia Vianu

© Bumble-Bea

156

Contemporary
Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

10 June 2020

"And who are you?!"

"I am a relative of this honey bee here. Bumblebee is my name, and I am very proud of it, indeed. I bet you can't fly like me."

"True. I was just keeping silent with the Honey Bee."

"If you don't buzz like me, no one knows you exist. I can teach you, if you call me President Bumblebee."

"I won't do any such thing. Shoo shoo! Buzz away!"

"You silly creatures have no idea how much buzzing can do. I will be Master of the World some day. Soon."

"Honey Bee, come with me. I live in a house where we can keep silent to our heart's content. My roommate works all day. I really need to share the silence."

10 iunie 2020

„Şi tu cine mai eşti?!"

„Sunt rudă cu albina de miere de acolo. Mă cheamă Bondar, şi sunt foarte mândru de numele meu, dacă vrei să ştii. Tu n-ai să poți niciodată să zbori ca mine."

„Ai dreptate. Eu doar tăceam împreună cu al-Bi-na de miere."

„Dacă nu zumzăiți ca mine, n-o să audă nimeni de voi. Pot să vă învăț, cu condiția să-mi ziceți Domnule Preşedinte Bondar."

„Nici prin cap nu-mi trece. Ia şterge-o! Du-te tu şi bâzâie în altă parte."

„Sunteți nişte prostănaci dacă nu ştiți ce puteri are cineva care zumzăie. Cândva eu am să fiu stăpânul lumii. Şi încă foarte curând."

„Al-Bi-nuță, hai cu mine. La mine acasă putem să tăcem pe placul inimii. Împart camera cu cineva care lucrează cât e ziua de lungă. Mi-ar prinde tare bine să am un tovarăş de tăcere."

Lidia Vianu

© Bumble-Bea

158

Contemporary Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest

2022

11 June 2020

"I am sorry I sniffed you so closely. I meant no harm. It is something I do all the time. I had no idea that you would become so scary if I smelt your leaf. There, take it and go your way. I was just curious."

"Why are you afraid?"

"I've never seen a head like yours. You look fierce."

"Not all fierce-looking creatures are harmful. I am a good-natured caterpillar. You can have my leaf, if you like it. Right now, it's all I have in the world. But, if you come by tomorrow morning, I will show you what ugliness hides. Or you can sleep with me tonight."

"No way! I have duties. Somebody needs me. She never goes to sleep without washing my paws and wiping my eyes. She counts on me being there. But, come to think of it, I may come tomorrow. If she brings me along, of course. What can a dog do: a leash is a leash."

11 iunie 2020

„Îmi pare rău dacă te-am adulmecat prea de aproape, n-am vrut. E un obicei al meu. Nu m-am aşteptat să devii atât de înfricoşătoare dacă îți miros frunza. Ia-ți-o înapoi şi du-te. Eram doar curioasă."

„De ce te sperii?"

„N-am mai văzut un cap ca al tău. E fioros."

„Nu toate ființele care par fioroase chiar fac rău. Sunt o omidă cumsecade. Ia tu frunza, dacă îți place. În clipa asta, eu nu mai am pe nimeni pe lume în afară de frunza asta. Dar, dacă te întorci aici mâine în zori, am să-ți arăt ce ascunde hidoşenia. Dacă vrei, dormi noaptea asta aici, cu mine."

„Nuuu... Am obligații. Cineva nu poate fără mine. Nu se culcă până nu-mi spală lăbuțele şi nu-mi curăță ochii. Da, ea chiar contează pe prezența mea. Dar aş putea face cumva să mă întorc mâine. Dacă mă aduce ea, fireşte. Ce să fac şi eu: sunt un biet câine, iar lesa e lesă."

Lidia Vianu

© Bumble-Bea

160

Contemporary
Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

12 June 2020

"I've done it, see? I've brought her to see you. Where's your leaf? Where are you, caterpillar?"

"I am right under your nose, on the poppy flower."

"No way, that is not you at all."

"I changed during the night. I have beautifully coloured wings, and I can fly."

"Forget the flying. Too many creatures around me do that. I can't fly, and you are giving me an inferiority complex. I hate it. Well, I shall think about flying tomorrow."

"What is tomorrow?"

"You really don't know that? Tomorrow is when all your wishes come true. I am an expert in tomorrows. Do you want me to teach you?"

"No, thanks, I'm perfectly happy with today."

"Hmmmmmmm. I've got to think this over. I'll be back."

"Say goodbye. I won't be here when you come back. I am all NOW."

12 iunie 2020

„Uite că am izbutit: am adus-o să te vadă. Unde ți-e frunza? Omidă, unde ai dispărut?"

„Chiar sub nasul tău sunt, pe floarea de mac."

„Tu îți bați joc de mine."

„M-am schimbat peste noapte. Am aripi colorate şi ştiu să zbor."

„Şi dacă zbori, ce? Cunosc deja prea multe ființe care zboară. Eu nu ştiu să zbor, aşa că îmi creezi un complex de inferioritate. Foarte urât din partea ta. La naiba. O să mă gândesc la zbor altă dată, poate mâine."

„Ce-i aia, mâine?"

„Chiar nu ştii? Mâine e clipa când ți se împlinesc toate dorințele. Când vine vorba de ziua de mâine, eu sunt expertă, aşa să ştii. Vrei să te învăț şi pe tine?"

„Nu, mulțumesc. Eu sunt mulțumită cu ziua de azi."

„Hmmmmmmm. Va trebui să reflectez la asta. Mă întorc."

„Ia-ți la revedere de la mine. Când te întorci tu, eu nu voi mai fi aici. Eu nu exist decât ACUM."

Lidia Vianu

© Bumble-Bea

Contemporary
Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

13 June 2020

"You can do it.

The caterpillar could not help herself, and look what happened, look at the motionless butterfly. Only one day! Make up a place for them both. A meadow with poppy flowers. I am sure they would like that.

Only you can do it. With words.

But make it now. Because tomorrow doesn't work for them. Please."

13 iunie 2020

„Numai tu poți face asta.

Omida nu s-a putut abține, şi uite ce a pățit, uite fluturele nemişcat pe jos. O singură zi! Inventează un loc pentru ei doi. O pajişte cu maci. Sunt sigură că asta i-ar face fericiți.

Numai tu poți. Cu cuvinte.

Dar, te rog mult, fă-o acum-acum. Pentru ei, mâine nu există."

14 June 2020

“Is it you, or is it my imagination? Have you really found me? Have I found you?”

“Go on writing. We will meet again. If you keep thinking of that, both of you may be able to fly, and I will lead. I know the way.”

14 iunie 2020

„Chiar tu eşti, ori mi se pare? M-ai găsit tu pe mine? Sau eu pe tine?”

„Tu scrie mai departe. O să ne tot întâlnim. Dacă gândeşti la asta, veți învăța amândouă să zburați. Să vă țineți după mine. Eu ştiu drumul.”

15 June 2020

“Sometimes I can travel at night. I am doing research. Now I am looking for Anton Pavlovich Chekhov, because Google told me that he wrote a play, *The Seagull* [Чайка]. I want to learn from him: can a seagull really teach the two of us how to fly? I would not like her to be disappointed if that bird was only bragging.

This Google is fun: you can be in so many centuries and places all at once. Right now, for instance, I am walking, yet I am also sleeping on her feet. She’s working really-really-really late tonight—it will soon be morning—Gosh I must hurry back.

If any of you has ever met Chekhov, if you can talk to him, please tell him that Bea needs his expertise.”

15 iunie 2020

„Câteodată mi se întâmplă să călătoresc noaptea. Cercetez. Acum îl caut pe Anton Pavlovici Cehov, fiindcă Google zice că a scris o piesă de teatru, *Pescăruşul* [Чайка]. Vreau să-l întreb dacă poate într-adevăr un pescăruş să ne învețe pe noi două să zburăm. N-aş vrea s-o dezamăgesc, dacă cumva pasărea aceea doar se laudă.

E amuzant Google: te poți afla într-o groază de secole şi de locuri în acelaşi timp. În clipa asta, de pildă, umblu, dar şi dorm pe picioarele ei. Lucrează până fffffffoarte târziu azi—acuş se face zi—aoleu, trebuie să plec degrabă înapoi.

Dacă vreunul dintre voi l-a întâlnit vreodată pe Cehov, şi dacă puteți comunica cu autorul, vă rog mult să-l anunțați că Bea are nevoie de ajutorul lui.”

16 June 2020

"I have a friend. Her name is Grete, but shhhh! it's a secret. You can't use it. When I call her, I instantly get what I want. Not like you, who first say, 'Stop that, I am working.' Grete knows all the Arabian nights by heart, because she has studied Arabic. Right now, she has made up this tale: a kite all to myself. You can't see her hand flying me, because I am so high up. It feels good to float without beating wings in the sky. It makes me wonder: have I come down to earth from up here, or is it just a word when you tell me, 'Bea, stop taking off!' whenever I bark and jump and rush at some big dog that I happen to dislike. Grete knows. Grete will tell me. Where I come from."

16 iunie 2020

„Am o prietenă. O cheamă Grete, dar şşşşş! e secret. Nu aveţi voie să-i rostiţi numele. Dacă o chem, îmi dă pe loc tot ce îmi doreşte inima. Nu face ca tine, nu zice 'Stai cuminte, am de lucru.' Grete ştie toate cele 1001 de nopţi pe dinafară, fiindcă a studiat araba. Tocmai a inventat o poveste cu un zmeu care e numai şi numai al meu. Nu vedeţi mâna ei, care îl mânuieşte, fiindcă sunt sus de tot. E foarte plăcut să pluteşti în cer, fără să fii silit să dai din aripi. Mă întreb, am venit eu pe pământ de aici de sus, ori tu nu ştii ce spui atunci când mă cerţi, 'Bea, nu mai decola!', fiindcă latru şi mă reped la un câine mare care nu-mi place. Grete ştie. O să-mi spună ea de unde vin eu."

17 June 2020

“You have no idea why I always lick the mat while you’re doing yoga. You have no idea what yoga can do to you. I know you want to fly over the blue sea for real. I am keeping you here till the time comes. You shout at me, ‘Bea, stop the licking!’, and your concentration is gone. Then I lick again and again, and this is how I postpone the end of the day. When you hug me, the peril is gone.”

17 iunie 2020

„N-ai de unde să ştii de ce ling tot timpul covoraşul pe care faci yoga. Habar n-ai ce poate yoga să-ți facă. Eu ştiu că tu vrei de-adevăratelea să zbori peste marea albastră. Dar eu te țin aici—până vine vremea. Țipi la mine, ‘Bea, nu mai linge!’, şi concentrarea ta se pierde. Aşa că ling iar, şi tot aşa: adică amân încheierea zilei. Atunci când mă iei în brațe, pericolul a trecut.”

18 June 2020

"I have been afraid of this dream ever since you found me. Waiting never helps. Waving even less. Without me, you do not know the way. So, wake me up and tell me that we shall never be separated. I know. You don't. When you see me for who I am, you will not need to wait or wave. No road. Just—you are myself."

18 iunie 2020

„Mi-e frică de visul ăsta încă de când m-ai găsit. Aşteptarea nu-l aduce. Degeaba îi faci cu mâna. Fără mine, nu ştii drumul. Aşa că, trezeşte-mă şi spune-mi că nu pleci fără mine. Eu ştiu. Tu nu. Atunci când ai să ştii exact cine sunt, nu vei mai face nimănui cu mâna şi nu-l vei mai aştepta, fiindcă drumul nu e drum. Fiindcă eşti ființa mea."

19 June 2020

"My conch knows the truth. That is why I have taken it with me. We will spend this night here, and I must admit travelling is fun. But you will not learn what you expect. My conch knows. I know. Somewhere high up, very high up indeed, some day, the sun will not rise, and it will not set either. On that forever mid-day, the three of us will be a globe of light."

19 iunie 2020

„Scoica mea ştie adevărul adevărat. De aceea am şi luat-o cu mine. Ne vom petrece noaptea aici. E plăcut să călătoreşti. Dar să ştii că nu vei afla ce aştepți. Scoica mea ştie. Şi eu ştiu. Undeva sus, sus de tot, într-o bună zi, nu va mai răsări soarele, şi nici nu va mai apune. La acea amiază veşnică, noi, toți trei, vom fi glob de lumină."

20 June 2020

"I'm sorry. I am not capable of writing today. I do not feel well at all. I don't know what is to come. I do hope those who like me a little bit will pray for me to get well."

20 iunie 2020

„Îmi cer iertare. Nu mă simt în stare să scriu azi. Nu sunt deloc în apele mele. Nu ştiu ce va urma. Nădăjduiesc că aceia care se gândesc cu drag la mine, se vor ruga să mă fac bine."

22 June 2020 [in hospital]

"Open your window inside so that I can come in and sit by your side.
Play *Sentimental Journey* for me.
Don't be sad. Miss me. Trust me.
I'll be back. And the room will be full. Again."

22 iunie 2020 [la spital]

„Deschide geamul către înăuntru, ca să pot intra să stau cu tine.
Ascultă *Sentimental Journey* cu mine.
Nu fi tristă. Ştiu că îți lipsesc. Ai încredere în mine.
Mă întorc. Şi odaia va fi plină. Iar."

23 June 2020

[Bea, do not soar too high on your cloud: you may forget the way back. Look down. You will see me, eyes on the watch, calculating how long it will take you to come back to me.]

23 iunie 2020

[Bea, nu te urca atât de sus pe nor: dacă uiți drumul înapoi? Uită-te aici, jos. Ai să vezi că stau cu ochii pe ceas, socotind cât timp îți trebuie ca să te întorci la mine.]

23 June 2020 [awake]

"I am trying. Hard. Make a rope of words. My paws are frail, and I need your thoughts to bring me down safe. When I wake up from this, you will feel my head resting in your palm, and you will know that I have made it. This you must know: I have not lost my way. Help me cross this night."

23 iunie 2020 [trează]

„Încerc. Din toate puterile. Fă o funie de vorbe. Lăbuțele mele sunt neputincioase, am nevoie de gândurile tale să mă coboare teafără. Când am să mă trezesc din ce se întâmplă, ai să-mi simți capul ostenit în palma ta, şi vei şti că am scăpat. De un lucru să fii sigură: nu m-am rătăcit. Ajută-mă să trec noaptea."

Contemporary Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest

2022

Midsummer Night…

[*Noaptea dintre 23-24 iunie este Noaptea de Sânziene. Atunci se deschid porţile cerului şi vedem lumea de dincolo fără a ne apropia de ea.* On the night between 23 and 24 June, on Midsummer night, the sky opens for us to see the other world without stepping into it yet…]

[Good night, Bea. Let the Sânziene heal you. Wake up to run and play with all your four paws. Our here is such a beautiful world. I can't wait to walk with you again. Summer is young, even though we are not.]

Noaptea de Sânziene...

[Noaptea dintre 23-24 iunie este Noaptea de Sânziene. Atunci se deschid porţile cerului şi vedem lumea de dincolo fără a ne apropia de ea...]

[Noapte bună, Bea. Sânzienele au venit să te vindece. Deşteaptă-te ca să alergi, să te joci cu toate cele patru lăbuțe ale tale. Momentul nostru este o lume atât de frumoasă. Dacă ai şti cum te aştept să ne plimbăm. Vara este abia la început, chiar dacă noi nu mai suntem.]

24 June 2020

“So, this is our day of *Sânziene*. I saw you. You saw me. Awake. I could not move or make a sign, but be certain that I know you will take me home. And, P.S., I will eat the food you brought, because you are the only one who knows what I like.

When I can move again, we will run across this field at sunset, even though neither of us is very good at running any more.”

24 iunie 2020

„Noi două în ziua de Sânziene. Te-am văzut. M-ai văzut. Eram trează. Nu mă puteam mişca, nu puteam să-ți fac semn, dar fii sigură, eu ştiu că ai să mă duci acasă. Şi, P.S., am să mănânc tot ce mi-ai adus, fiindcă numai tu ştii exact ce-mi place.

Când mă voi putea mişca din nou, o să alergăm pe câmp la apus, chiar dacă niciuna dintre noi nu prea mai poate alerga.”

24 June 2020. Alone.

[All it took was one second. From Happy Bea to pain and calvary. I wish I could have spared you that, but I did not know how, I had had no idea it was coming. Sleep. I'm holding you in my hand, protected from strangers. You are never alone, and I will take you home. Soon.]

24 iunie 2020. Singurătate.

[Totul se reduce la fulgerul unei secunde. De la bucuria cu Bea, la chin şi amărăciune. N-am ştiut să te feresc, şi cât de mult aş fi vrut. Nu mă gândisem că s-ar putea întâmpla. Dormi. Te adun în palmă, la adăpost de necunoscuți. Nu te las singură: te iau acasă. Curând—foarte curând.]

25 June 2020. Grey.

"It is grey all around. People feed me, though I won't eat. They wash me, and stick needles in my shaved skin, and make strange noises, which I am not used to. I don't even know when I should bark, or why, but I have begun to do it, nevertheless. I'm in a forest, between this cold world where I am alone, and a world that I am struggling in vain to remember. The memory of you on a bench and your arms holding me, or my paws holding you. Your hand feeds me grilled meat as only you can make it. For me. Who are you? Never mind, give me the meat, I like that. I know the smell. The touch. The fingers stroking my nose between my eyes, and wiping a tear. Let's spend this midnight on that bench: hold me tight, don't leave me alone in the grey."

25 iunie 2020. Cenuşiu.

„Cenuşiu. Îmi dau de mâncare, dar nu pot înghiți. Mă spală, înfig ace în pielea rasă de blană, fac zgomote pe care nu le-am mai auzit. Nu ştiu când să latru, ori de ce, dar de lătrat latru oricum. Mă aflu într-o pădure, între lumea înghețată în care sunt singură şi o altă lume, pe care mă străduiesc în zadar să mi-o amintesc. Tu, pe bancă, mă ții în brațe, sau poate te țin eu pe tine. Mâna ta îmi dă să mănânc carne la grătar cum numai tu ştii să faci. Pentru mine. Cine eşti tu? Nu contează, dă-mi carnea, e bună. Recunosc mirosul, atingerea. Degetele care mă mângâie pe nas exact între ochi, ştergându-mi o lacrimă. Hai să trecem miezul nopții pe bancă: ține-mă strâns, nu mă lăsa singură în cenuşiu."

Lidia Vianu

© Bumble-Bea

Contemporary
Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

26 June 2020. Dawn.

“The first time I ran away slipping out of the leash, you were terrified. Where did you think I could go? I ran round the park and back. I like to be free. But right now, freedom is scary. I count the seconds till they bring me down to see you. Has our house changed and you don’t want me to sleep on your feet any more? Yesterday the room was between light and darkness, a heavy grey—the thought that they would take me away from you. But… can this be it?... I sense dawn. Am I waking up from a nightmare? You are wearing your watch, which you take when we go out for a walk. What does a watch do?”

[It brings or takes time.]

“Can you speed it so that our house is our house again, and we can go and smell the fallen leaves, the lost coins, the garbage and the traces of all the days when I was not there? If you have come with your watch, it means that soon I will be leaving here with you. Maybe not today, though…”

26 iunie 2020. În zori.

„Prima oară când am scăpat din lesă şi am zbughit-o, te-ai speriat îngrozitor. Unde credeai că m-aş putea duce? Am dat roată parcului şi m-am întors. Îmi place libertatea. Doar că, în clipa asta, libertatea mă sperie. Număr secundele până ce mă vor aduce jos ca să te văd. S-a întâmplat ceva cu casa noastră, şi nu mai vrei să dorm pe picioarele tale? Ieri odaia era între lumină şi întuneric, un cenuşiu apăsător—gândul că mă iau şi mă duc departe de tine. Dar acum… oare?... simt zorile. Mă trezesc dintr-un vis urât, poate? Ai la mână ceasul pe care îl pui numai când ieşim la plimbare. La ce e bun un ceas?”

[Duce ori aduce timpul.]

„Poți să-l zoreşti, ca să fim iar acasă la noi, să mergem să miros frunzele moarte, bănuții pierduți, gunoaiele şi dârele zilelor când nu am fost acolo? Dacă ai venit cu ceasul, înseamnă că neîndoielnic o să plec de aici, cu tine. Cu toate că… poate nu chiar astăzi.”

Lidia Vianu

© Bumble-Bea

180

Contemporary
Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

27 June 2020

[I saw you standing up on four paws, as alert as before. I told myself that was just a dream, but then I saw you again. A suitcase by your side, telling me: “I’ve never rowed a boat on the sea. The seagull is waiting. Shall we go?”

“Of course, Bea! Anything you want”, I said. “Just keep walking along with me.”

“Always will,” you said.

The sea was small, the seagull was tiny in the boat, but who cared, as long as Bea was there, sniffing, walking, alive.]

27 iunie 2020

[Stăteai pe cele patru lăbuțe ale tale, ageră ca înainte. M-am gândit că e doar un vis, dar te-am văzut iar. Aveai o valiză şi mi-ai spus: „N-am vâslit niciodată cu barca pe mare. Pescăruşul ne aşteaptă. Mergem?”

„Sigur că da, Bea! am zis. Câtă vreme mergi cu mine, facem tot ce vrei tu.”

„Întotdeauna am să merg cu tine.”

Marea era un petec, pescăruşul aştepta minuscul în barcă, dar ce conta că totul era mic, dacă Bea adulmeca, se plimba şi trăia vie lângă mine.]

28 June 2020

"What is this?"

[The skeleton of a fallen leaf.]

"Why do leaves fall like that?"

[Because their time comes.]

"What is time?"

[Time is something you try to understand during a whole life and lose in one second.]

"Let us avoid that second. I will not sniff this leaf."

[I should never have taken her to a park again. That might have fulfilled her wish.]

28 iunie 2020

„Ce-i asta?"

[Scheletul unei frunze moarte.]

„De ce mor frunzele?"

[Pentru că le vine vremea.]

„Ce-i aia, vreme?"

[Vremea e ceva ce încerci să înțelegi o viață întreagă şi pierzi într-o singură secundă.]

„Te rog, să ne ferim de secunda aceea. Uite, nu adulmec frunza."

[N-ar fi trebuit s-o mai duc niciodată în parc. Poate i s-ar fi împlinit dorința.]

29 June 2020

“Am I alone behind this window, or are we together, floating out there?”

[You choose.]

“The window is closed, how can I choose?”

[The window will always be closed, little Bea. There is another way.]

29 iunie 2020

„Sunt eu singură dincoace de fereastră, ori plutim împreună dincolo, afară?”

[Alege tu.]

„Cum să aleg când geamul e închis?”

[Geamul va fi întotdeauna închis, Beuța. Încearcă altfel.]

30 June 2020

"I thought that all you wanted was a room by the sea."

[It is an empty room, Bea.]

"What you need is a couch and a laptop table. You will never miss your old house if you can work all day."

[Not true. I learnt from you that before work comes Bea. I miss your missing me.]

30 iunie 2020

„Ziceai că tot ce-ți doreşti este o cameră la mare."

[E o odaie goală, Bea.]

„Tot ce-ți trebuie este o canapea şi o măsuță de laptop. N-o să-ți fie dor de acasă dacă poți lucra toată ziua netulburată."

[Bea, tu m-ai învățat că întâi vine Bea şi după aceea lucrul. Îmi lipseşte sentimentul că îți lipsesc.]

1 July 2020

[What do I do now with all the coins, and the ring, and the bracelet that you found while we were walking? Who will reveal their meaning to me now?]

“Keep them. That’s my magic goblet. It brings you my thoughts. See? We are talking right now.”

1 iulie 2020

[Ce fac eu acum cu toți bănuții, inelul şi brățara pe care le-ai găsit tu pe când ne plimbam? Cine o să-mi spună ce înseamnă ele?]

„Păstrează-le. În potirul meu fermecat. Prin el îmi afli gândurile. Vezi? Stăm de vorbă cu adevărat chiar în clipa asta.”

2 July 2020

[Don't be sad, Bumble-Bea. Nothing can stop us from talking to each other. Not even freezing snow.]

"Don't you be sad either. Wherever you are, it's home to me."

2 iulie 2020

[Nu fi necăjită, Buburuză-Bea. Nimic nu ne poate împiedica să comunicăm. Nici măcar zăpada înghețată.]

„Nici tu să nu fii necăjită: casa mea rămâne pentru totdeauna lângă tine."

3 July 2020

[Sometimes missing you is like the waves of the sea invading the beach in order to wipe all sadness away. You are teaching me how to rejoice at your absence. Mourning is heavy, and you need to be free to soar. I am trying to let you go, but I don't think it works. The leash was so much more reassuring.]

"Parting is such sweet sorrow. You are forgetting your Shakespeare."

3 iulie 2020

[Lipsa ta e ca valurile mării, care cotropesc plaja şi spală amărăciunea. Mă înveţi cum să mă bucur de absenţă. Tristeţea e grea, iar tu ai nevoie de libertate ca să te înalţi. Încerc să te las slobodă, însă nu prea reuşesc. Eram mult mai liniştită când te ţineam în lesă.]

„Dulce amărăciune — despărţirea. Tocmai tu l-ai uitat pe Shakespeare?"

4 July 2020

“Before you understand who I was and why I chose you, you need to walk as I walked you. You allowed me to choose, and I chose every street corner, even though we were walking in circles. Or precisely because of that.

I will be whispering to you, ‘I am here, and there, and there, and—find me.’ And when you do, a storm will come. One of those storms that used to make me jump up on your laptop table with fear, and you were worried because you could not reassure me.

I am in the after-storm now. The circle after that last storm is now in the sky. I am waiting for you to discover me, and know me, and find your peace. I am your peace.”

4 iulie 2020

„Înainte să pricepi cine eram şi de ce te-am ales pe tine, trebuie să înveți să te plimbi aşa cum te plimbam eu. Mă lăsai să aleg, iar eu dădeam toate colțurile, cu toate că mergeam în cerc. Sau tocmai din acel motiv.

Îți voi şopti, ‘Sunt aici şi acolo şi acolo şi—găseşte-mă.’ În clipa când mă vei găsi, o să izbucnească furtuna. Ca atunci când săream eu îngrozită pe măsuța ta de laptop, iar tu erai necăjită fiindcă nu mă puteai linişti.

Mă aflu acum dincolo de furtună. Cercul din urma ultimei vijelii este acum pe cer. Te aştept să mă descoperi şi să mă înțelegi şi să-ți afli linştea. Da, eu sunt pacea şi liniştea ta.”

Contemporary Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest

2022

5 July 2020

[Let us pretend I can walk you. You choose the place.]
“Inside and up that huge tree.”
[Fly, you mean?]
“Just rise.”
[And then?]
“That’s the idea: we rise till there is no then.”

5 iulie 2020

[Hai să ne prefacem că te plimb. Alege tu un loc.]
„Intrăm şi urcăm până sus în copacul acela uriaş.”
[Vrei să zburăm, adică?]
„Nu, doar să ne ridicăm.”
[Şi după aceea?]
„Tocmai: ne ridicăm până nu mai există ‘după aceea’.”

6 July 2020

"This is the boat that you cannot see. This is the boat that you cannot steer. This is the boat that carries no body. I've made up this boat for us.

We will float farther than the horizon and higher than it. I do not know more than you do, but we trust each other. We will see each other through, to the point where we are not each and other any more.

He will take the oars, and there will be neither sky nor sea."

6 iulie 2020

„E o barcă pe care nu o vezi. E o barcă fără cârmă. E o barcă în care nu te poți urca. Am gândit-o pentru noi două.

Vom pluti dincolo de orizont şi deasupra lui. Nu ştiu mai mult decât tine, dar avem încredere una în cealaltă. Ne vom scoate la liman una pe alta, adică nu vom mai fi două, ca înainte.

El va apuca vâslele, şi din clipa aceea cerul şi marea vor fi una."

7 July 2020

"I am in a red mood. Three mushrooms came to me and asked: 'Have you seen Grete?'

Nooooooo! I haven't seen Grete. Yet. BUT—I am waiting for her message.

They were so beautiful, so red-and-white, that I had to cuddle with them. Even though I was very much in a hurry to go some place and check my mail. I was not going to taste them, I swear. They looked tasty, though.

I am waiting for Grete's message, and yet I can't bring myself to leave this spot. Somebody must also be worried, since I am out without a leash.

Can anybody change my red mood, so that I can go home, and reassure that somebody who must be worried, and read my mail?

Please? Before I do anything wild, such as give in to my appetite, and eat the mushrooms, and fall ill, and all the rest?

It's all Grete's fault: if she had already sent me another tale by mail, I would be at home now, begging someone to read it to me, and if you said No, then I would be in a red mood

7 iulie 2020

„Sunt într-o dispoziție roşie. Au venit la mine trei ciuperci şi m-au întrebat: 'Ai văzut-o pe Grete?'

Nuuuuuuu! N-am văzut-o. Încă. DAR—aştept un mesaj de la ea.

Erau atât de îmbietoare, aşa de roşu-cu-alb, că n-am rezistat şi m-am cuibărit între ele. Cu toate că ardeam de nerăbdare să ajung într-un loc unde să-mi pot verifica mail-ul. Nici prin gând nu-mi trecea să muşc un pic din ele, jur că nu. Deşi, recunosc, păreau tare-tare gustoase.

Aştept mesajul de la Grete, şi totuşi nu mă îndur să plec de aici. Cineva e precis îngrijorată, fiindcă am plecat de acasă fără lesă.

Ar putea unul dintre voi să-mi schimbe dispoziția asta roşie, ca să merg acasă, s-o liniştesc pe acea cineva care precis e îngrijorată, şi să-mi citesc mail-ul?

Vă rog fierbinte. N-aş vrea să fac un lucru nechibzuit, şi, de mare poftă ce am, să mănânc ciupercile, să mă îmbolnăvesc, şi—Doamne fereşte.

Grete e de vină: dacă mi-ar fi trimis la vreme altă poveste

again. Rage-red, this time. I can be so impatient when it comes to Grete and my tales."

pe mail, aş fi acasă acum, rugându-mă de cineva să mi-o citească, iar, dacă acel cineva ar zice Nu, atunci aş fi iar într-o dispoziție roşie. Roşie de mânie. Nici nu ştii ce nerăbdare e pe mine când aştept o poveste de la Grete."

7 July 2020

[The afternoon of my birthday. The old bench in the forest. I sat on it in 1969. I sat on it last year—with you. I know you have not forgotten. You know I cannot see you, but you must also know that I feel you coming, sitting down under the bench. Since nobody knows your birthday, this one will be our common day. Hopefully the sun won't set yet any time soon.]

"When I am sharing your bench, the evening never falls. Forget the typing and the laptop: just call me. I will never fail to come. Think of me and you will have no reason to miss me. Aren't I a smart Bea?"

7 iulie 2020

[După-amiaza zilei mele de naştere. Banca cea veche din pădure. Am stat pe ea în 1969. Am stat pe ea anul trecut—cu tine. Ştiu că nu ai uitat. Ştii că nu te văd, dar mai ştii şi că simt când te apropii şi te aşezi sub bancă. Cum nimeni nu ştie care a fost ziua ta de naştere, ziua de azi e şi ziua ta. Măcar de n-ar apune soarele prea curând.]

„Când suntem pe aceeaşi bancă, soarele nu coboară. Lasă scrisul şi laptopul: cheamă-mă pe mine. Voi veni de fiecare dată: ajunge să te gândeşti. Nu vei mai avea de ce să-ți fie dor de mine. Vezi ce Bee isteață sunt?"

9 July 2020

“While waiting for you to make up your mind to come and take me out for a walk, I think I made a friend. He was very sad: he wasn’t waiting for anyone. He had never been waited for. He had never been on a leash. He did not want to come out of his hollow in a tree. And on top of all that, he pricked horribly. He was full of spikes.

I tried to go in and comfort him by telling him one of Grete’s Arabian Nights. Ouch! It felt like a thousand shots all at once. He apologised, but it hurt all the same.

I told him I would not disturb him further, I was waiting for you. ‘Does she know you are waiting?’ he asked. Stupid little creature. He just does not understand that you are ALWAYS waiting for me, and I am SUPER-ALWAYS waiting for you.

Can you hurry, please? I thought he was a friend, but sometimes friends hurt you most. Come get me. Take me home one more time. Just one.”

9 iulie 2020

„În vreme ce aşteptam să te hotărăşti să vii să mă plimbi, mi-am făcut un prieten—cred. Era trist: el nu avea pe cine aştepta. Nu-l aşteptase nimeni niciodată. Nu-l pusese nimeni în lesă. Nici nu voia să iasă din scorbura copacului. Şi, în plus, împungea rău dacă te apropiai de el. Era îmbrăcat în țepi.

Am încercat să intru eu la el, să-l binedispun cu una din cele 1001 de poveşti de la Grete. M-a înțepat de parcă mi-ar fi făcut cineva o mie de injecții deodată. Şi-a cerut scuze, dar de durut tot a durut.

I-am spus că nu-l voi mai deranja, întrucât eu aşteptam să vii tu. ‘Ştie că o aştepți?’ m-a întrebat. Mogâldeață fără minte. Nu-i dă prin cap că tu mă aştepți pe mine TOT TIMPUL, iar eu te aştept dincolo de timp.

Te rog vino mai repede. Credeam că îmi e prieten, dar câteodată prietenii te lovesc cel mai tare. Vino şi ia-mă. Du-mă acasă încă o dată. Doar o dată.”

Contemporary

Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest

2022

10 July 2020

"Oh, my God! He has just broken the bank of Monte Carlo and he killed all the cops with his huge beak! He's just told me the whole story. He wanted to share all that money with me. No way.

I was merely passing by, in my search for images you would like to see when you wake up today. But I don't think this is a good image. Ruthless eyes, devouring beak… True, he can fly. But, if you let me jump into your bed when you open your eyes, I will protect you. Forget the images. Focus on calming me down."

10 iulie 2020

„Sfinte Sisoe! Tocmai a falimentat banca din Monte Carlo şi a omorât toţi poliţaii cu ciocul lui uriaş! Mi-a spus el însuşi toată tărăşenia. Voia să împartă banii cu mine. Nici poveste.

Eu eram doar în trecere: căutam imagini pe care să le vezi tu când te trezeşti. Dar imaginea asta nu e bună deloc. Ochi fără milă, ciocul acela lacom... E adevărat, el ştie să zboare. Dar, dacă mă laşi să sar la tine în pat când deschizi ochii, te apăr eu de el. La naiba cu imaginile. Concentrează-te pe mine: numai tu ştii să mă linişteşti."

11 July 2020

“I know you were afraid for me whenever I didn’t feel well, which was most of the time.

Now there is nothing to be afraid of any more. Now things are different. I am without being. Know this: once a soul touches another soul, they become one when the time comes.

Close your eyes and you will get where you need to be. I did not come into your life to make you suffer: I came in order to show you the way.”

11 iulie 2020

„Ştiu că te-ai temut pentru mine de câte ori mă îmbolnăveam, ceea ce se întâmpla mai mereu.

Acum nu mai ai de ce să-ți fie frică. Acum viața e altfel. Eu sunt şi nu sunt. Dar trebuie să ştii un lucru: odată ce un suflet atinge un alt suflet, ele se contopesc atunci când le vine vremea.

Închide ochii şi vei ajunge acolo unde trebuie. Nu am venit în viața ta ca să te întristez: am venit ca să-ți arăt drumul.”

12 July 2020

"I know you are always waiting for my call to get out of bed and start your day: feed Bea, take Bea out, bring her back and cook her evening meal. Things are a little bit different now. This is the room you will wake up in. I've chosen it carefully. It has the sea outside, and me inside. We can swim. We can think together. I will keep very quiet while you work. Just get up with a light heart, because I am not what I used to be, and I can't carry anything heavy."

12 iulie 2020

„Ştiu că aştepți încă să te strig ca să te scoli din pat şi să-ți începi ziua: hrănit Bea, plimbat Bea, adus Bea acasă şi hrănită de seară. S-au schimbat un pic lucrurile. Ai să te trezeşti în odaia asta. Am ales-o cu mare grijă. Afară e marea, înăuntrul odăii sunt eu. Putem înota, putem gândi împreună. Am să tac mâlc atunci când lucrezi. Doar un lucru te rog: trezeşte-te cu inima uşoară, fiindcă eu nu mai sunt ce eram, şi nu pot duce greutăți."

13 July 2020

“Holy Lake in Tibet. You are not with me, but I shall never be alone again, because you have taught me what hope is. At some point you will find me and love me and walk me again. All right—on a leash.

When you first found me, I had never heard the word ‘future’. One of these days, I will see you, mirrored in the water. You will take me in your arms and fly with me. Where to? Into hope, of course.

P.S. Can you also bring my green little ball when you come? The old one, which I can chew.”

13 iulie 2020

„Lacul Sfânt din Tibet. Nu eşti aici cu mine, dar eu n-am să mai fiu singură niciodată, pentru că m-ai învățat tu ce înseamnă speranța. Va veni vremea să mă găseşti, să mă iubeşti şi să mă plimbi iar. Fie şi cu lesă, dacă aşa vrei.

Atunci când m-ai găsit prima oară, nici nu auzisem măcar cuvântul ‘viitor’. Într-o bună zi, am să te văd oglindită în apă, ai să mă iei în brațe şi o să zburăm. Unde anume? Spre speranță, fireşte.

P.S. Te rog frumos, adu-mi şi mingiuța mea verde când vii. Aia veche, pe care o pot molfăi.”

14 July 2020

"I am no longer there to lick your yoga mat. I was licking it in preparation for our meeting here, in Tibet, the roof of the world. Whenever you do your yoga, you come an inch closer. This place is quite far away, so, please, do more yoga, so that you can come sooner. I have a new mat for the two of us, and there is so much blue all around. It is a magic place: nobody is ill, and creatures never part. Hurry up. PLEASE."

14 iulie 2020

„Când eram cu tine, îți lingeam covoraşul de yoga. Atunci când îl lingeam, mă pregăteam să ne regăsim aici, în Tibet, pe acoperişul lumii. Ori de câte ori faci yoga, vii cu un pas mai aproape. Mă aflu într-un loc foarte îndepărtat, aşa că, te rog mult, fă mai des yoga, ca să ajungi aici mai curând. Am un covoraş nou, pentru amândouă, şi totul e albastru de jur împrejur. E un loc magic: nu e nimeni bolnav aici, iar ființele nu se despart niciodată. TE ROG MULT, hai mai repede."

15 July 2020

“This is a Sign.
I see beyond it.
You taught me how to read.
Now I can teach you how to read signs.”

15 iulie 2020

„Acesta este un semn.
Eu văd dincolo de el.
M-ai învățat să citesc.
Acum e rândul meu să te învăț cum se citesc semnele.”

16 July 2020

“This owl has big eyes and can see everything. I have alighted in her hollow. We are in-between light and dark, and I am getting used to it. I have been waiting for you to come for an eternity. You keep losing your way. Hurry. I am beginning to feel lonely.”

16 iulie 2020

„Bufnița asta are ochii mari şi vede tot. Am coborât din zbor în scorbura ei. Ne aflăm între lumină şi întuneric, şi cred că încep să mă obişnuiesc. A trecut o veşnicie de când aştept să vii. Rătăceşti mereu drumul. Hai odată. Încep să mă simt foarte singură.”

17 July 2020

"I know you will be coming this way. I am following you every second of every minute of every hour of every day, even though here keeping time is useless. I am half here, half there, till you find me again. Round the corner."

17 iulie 2020

„Ştiu că pe aici ai să vii. Te urmăresc în fiecare secundă din fiecare minut din fiecare oră din fiecare zi, cu toate că aici unde sunt este fără rost să măsori timpul. Până când mă vei regăsi, voi fi jumătate aici şi jumătate acolo. După colț."

18 July 2020

“See? I told you that you would find my favourite green toy. Now you must believe that we do communicate. I hid it under the couch. I knew it would take you a while to find it. I made sure you had the coins and my green toy, because your mind needs signs. Now you have them. I am wherever you are.”

18 iulie 2020

„Ei vezi? Doar ți-am spus că o să găsești jucăria mea verde preferată. Acum nu mai poți să te îndoiești că noi chiar comunicăm. Am ascuns-o sub canapea. Ştiam că va dura până dai de ea. Am avut grijă să-ți rămână bănuții şi jucăria verde, fiindcă mintea ta are nevoie de semne. Acum sunt ale tale. Cât despre mine, eu acolo sunt unde eşti.”

19 July 2020

"I was napping on your feet, one eye open to see this conch. I was reading your childhood in it, and your mother's, going back to the time when your ancestors were in Spain and found it on the beach. When they had to leave Spain and flee for their lives, which was hundreds of births ago, this conch showed them the way to the place you inhabit now.

I watched it closely, because I knew I would soon need it. I am here now. You keep it safe. When you miss me, put it to your ear: you will hear me waiting."

19 iulie 2020

„Moțăiam pe picioarele tale, cercetând scoica asta cu un ochi. Citeam în ea copilăria ta, a mamei tale, vremea când strămoşii tăi erau în Spania şi au găsit-o pe plajă. Au fost siliți să plece din Spania ca să nu fie ucişi—aceasta se întâmpla cu sute de naşteri în urmă. Scoica i-a îndrumat către locul unde stai tu acum.

O examinam atent, ştiam că voi avea în curând nevoie de ea. Acum sunt aici. Ai tu grijă de scoică. Când ți se face dor de mine, pune-o la ureche: ai să mă auzi aşteptându-te."

20 July 2020

“I know that dream.

I was in it. You dreamt it twice. You never saw me. But I was there, getting ready to tell you that, between the room and the sea, there is a place where souls meet.

You tried to find him. Hopelessly. Helpless.

Having been in that dream, I alone can and will give you the power.”

20 iulie 2020

„Ştiu visul acela.

Eram şi eu în el. L-ai visat de două ori. Nu m-ai zărit. Dar eu eram acolo, şi mă pregăteam să-ţi dezvălui că, între mare şi odaie, există un loc unde se întâlnesc sufletele.

Ai tot încercat să-l regăseşti. Zadarnic. Imposibil.

Cum am fost şi eu în vis, sunt singura care poate şi chiar îţi va da puterea.”

21 July 2020

“Last night, while you were still working, I dreamt you were holding me, and we suddenly reached that balcony. I kept looking inside.

The sea was blue, the sky was blue, and I was certain you were also blue because nobody called us in. I wanted to tell you that nobody lived there any more, but I knew you would refuse to hear that.

So we floated above the Mediterranean, with a heavy heart. Thank God we were not heavy ourselves—since it was a dream—or we would have fallen. It was the fourth floor, and we were very much alive. I, for one, wanted us to stay that way.”

21 iulie 2020

„Azi-noapte când tu încă lucrai, am visat că mă iei în brațe şi ne trezim la balconul acela. Mă tot uitam înăuntru.

Marea era albastră, cerul era albastru, iar tu erai tristă fiindcă nu ne chema nimeni înăuntru. Am vrut să-ți spun că acolo nu mai locuieşte nimeni, însă ştiam că vei refuza să mă auzi.

Pluteam peste Mediterana, cu inima grea. Slavă Domnului că nu atârnam şi noi grele—era doar un vis—altfel ne-am fi prăbuşit. Era etajul patru, eram foarte vii amândouă, iar eu una voiam foarte tare să rămânem aşa.”

22 July 2020

"I have found a place where you can work. I have packed your small laptop table, and I will hide beneath it, in case it rains. You know how thunder scares me. We can drink orange juice and eat figs. Getting there is a problem, because I am also scared of flying in my cage, and I am not sure that any plane would drop us on that exact spot. I know it is a very expensive little place. It's on the Riviera. But, come to think of it, now that I have written so many pages so far, maybe an editor will publish me, and the book may sell like hot cakes, and we will have enough cakes to last us for a lifetime.

Beg your pardon? Money? Who needs money when we can eat cakes all day?

The owner of the house? Not to worry. Whenever he passes by, we can both hide under the laptop table. He won't even know that he has hosted a rich successful author, together with—well…—her typist? Would you mind? If I am the voice in all these stories, they do belong to me, right?

Ok. I'll share. Considering that I cannot type properly yet, and most of what is written there wouldn't even have

22 iulie 2020

„Am descoperit un loc unde poți lucra. Am pus în bagaj măsuța ta de laptop, şi am să mă ascund sub ea dacă cumva dă o ploaie. Ştii, doar, ce tare mă înspăimântă tunetul. O să bem suc de portocale şi o să mâncăm smochine. Ajunsul acolo este o problemă, fiindcă mie mi-e frică şi să zbor în cuşca mea, şi nici nu sunt sigură că există vreun avion care să ne lase exact în locul acela. Ştiu că e scump. E pe Riviera. Dar mă gândesc că, acum, că am scris atât de multe pagini, s-o găsi un editor să mă publice: cartea o să se vândă ca pâinea caldă, şi o să avem pâine să ne ajungă toată viața.

Bani? Cui îi mai trebuie bani când are pâine caldă după pofta inimii?

Proprietarul casei? Nicio problemă. Cum îl vedem trecând, ne ascundem amândouă sub masa pentru laptop. Nici nu va avea habar că a avut în casa lui o autoare vestită şi bogată, împreună cu... cu... dactilografa ei? Nu vreau să te supăr, dar, dacă toate povestirile sunt despre mine, ele sunt ale mele, nu-i aşa?

...Ei, hai. O să facem juma-juma. Având în vedere că încă

crossed my mind in the first place… Come on, be a sport! Off we go!”

nu dactilografiez corect şi că majoritatea lucrurilor scrise aici nici nu mi-ar fi dat vreodată prin minte... Dar nu-mi strica cheful. Hai! Mergem! Acum!”

23 July 2020

"This hat fell on top of my head: out of the blue [sky]. Doesn't this happen once in a blue moon? You were feeling blue, so I brought it to you. See how many phrases with blue I have learnt? Tough job, to prepare oneself to become the best writer in the world.

The sunglasses, I found on the beach. Two dark eyes were looking at me on the other side of the lens, and I tore away. They followed. You take them. Maybe you know the eyes."

23 iulie 2020

„Pălăria asta mi-a picat drept pe cap din albastrul cerului. E un lucru care se întâmplă din an în Paşte. Ţi se înecaseră corăbiile, aşa că ţi-am adus-o ţie.Vezi câte expresii am învăţat? Nu e uşor să te pregăteşti să devii cel mai bun scriitor al lumii.

Ochelarii de soare i-am găsit rătăciţi pe plajă. De cealaltă parte a lentilelor se uitau la mine doi ochi negri, aşa că am luat-o la sănătoasa. Ochelarii—după mine. Ia-i tu. Poate recunoşti ochii."

24 July 2020

"You forgot about the leash. We walked down the beach for hours. Or minutes. I am not sure, but we walked, anyway. Up to the overturned boat. You stopped, startled.

We both saw it: the ghost. Waiting on the keel, back turned to us. You went closer and closer. You called a name. The name was not mine.

I ran ahead, and bumped into the rotten wood. The boat crumbled, the ghost was gone. You looked at me so sadly.

Then you put me on the leash."

24 iulie 2020

„Ai uitat de lesă. Ne-am plimbat ore întregi pe plajă. Sau poate doar minute. Nu sunt sigură, dar de plimbat, ne-am plimbat. Până la barca răsturnată. Ai tresărit şi ne-am oprit.

Am văzut amândouă: năluca. Aştepta pe carenă, cu spatele la noi. Te-ai dus aproape, mai aproape, foarte aproape. Ai rostit un nume. Nu era numele meu.

Am zbughit-o înainte, m-am izbit de lemnul putred. Barca s-a fărâmat, fantoma a dispărut. Te-ai uitat la mine atât de trist.

Şi mi-ai pus lesa."

25 July 2020

"I wake up at dawn. I come to your bed and bark. Briefly. Enough to make you start up. Early to bed and early to rise makes us both healthy, wealthy and wise.

Every morning when I sound the wake-up call, I have a vision prepared for you and me. Today it is small lights on the very-early-morning beach. A table with two chairs. I sit under your chair, as usual, but I know you very much want the second chair there. I hope you see the rest. I have done my best."

25 iulie 2020

„Mă scol în zori. Vin la patul tău şi latru scurt. Atât cât să tresari. Cine se scoală de dimineață departe ajunge.

În fiecare dimineață când te trezesc, am o închipuire gata pregătită pentru amândouă. Azi am adus luminițe pe plajă, foarte devreme în zori. O masă şi două scaune. Eu mă pun sub scaunul tău, ca de obicei, dar ştiu că tu ții mult să vezi şi al doilea scaun acolo. Restul sper că îl vezi tu. Eu am făcut tot ce mi-a stat mie în putință."

26 July 2020

"Since you say I am always hungry, fine, I've brought you a meadow, and two dream-horses, AND the blue sea. We will have a picnic. You just take care of the food: my carrots, my MEAT, and whatever medicine you put in there to stop my paws from hurting.

I can imagine it all: a summer afternoon. We watch two horses who are not horses at all—we both know who they are, but won't talk about it in words. I eat my meat, I also eat yours, I'm thirsty, so you give me water, and then the clouds gather, and they are grey.

Rain scares me to death, so I start running about like mad. You make a tent. Oceans of rainwater pour over it. I have jumped on top of the basket and can't stop are-you-ing. I remember how I felt when the rain drenched me to the bone and I had nowhere to run to.

Now you take me into your arms, and suddenly I wonder: did I need a picnic and a heavy rain [hmmm!... cats and dogs, they call it] when all I wanted was to jump in your lap from the very beginning? Well… maybe next time I will try

26 iulie 2020

„Fiindcă zici că mereu sunt flămândă, uite, ți-am adus o pajişte şi doi căluți născuți din vis, şi marea albastră, bineînțeles. Facem picnic. Tu ai grijă de mâncare: morcovii mei, CARNEA mea şi ce medicament pui tu în ea ca să nu mă mai doară lăbuțele.

Eu am grijă să închipui tot: o după-amiază de vară. Privim la doi cai care nu sunt de fapt cai—ştim amândouă cine sunt, dar nu vrem să spunem toate acestea în vorbe. Îmi înfulec carnea, o mănânc şi pe a ta, mi se face sete, aşa că îmi dai să beau, iar apoi se adună norii, şi sunt nori negri.

Ploaia mă înspăimântă rău, alerg îngrozită de colo-colo. Faci un cort. Curg peste el oceane de apă din cer. Am sărit pe coş şi urui fără încetare. Îmi vine în minte vremea când ploaia mă uda leoarcă şi nu aveam unde să mă ascund de ea.

Mă iei în brațe. Brusc mă întreb: ce aveam eu nevoie de picnic şi ploaie cu bolboace [de ce i-or fi zicând englezii 'ploaie cu pisici şi câini'?], când, de fapt, tot ce-mi doream eu era să sar la tine în poală din capul locului? Da... data viitoare o să-mi închipui altceva, cu toate că şi ce am imaginat azi a ieşit foarte

to imagine something else, even though this worked perfectly well after all. You can't tell me, 'Bea, off you go, I need to work now'."

bine, la urma urmei. Acum chiar nu-mi poți spune, 'Gata, Bea, fugi că am de lucru'."

27 July 2020

"If your students can, so can I. I am beginning a diary. My diary about a time I can only imagine.

I have a huge book, ink and a quill. I do not know words, so I won't write words. But I swear you will understand everything.

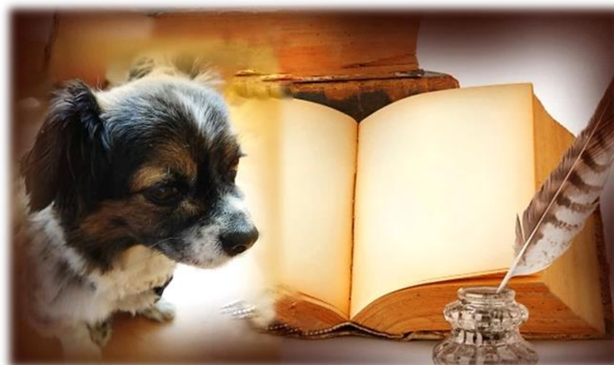
It will be my book of signs. Because you like signs so much and are all the time waiting for them, and they do not come, you say. You are so wrong: they are here. My book will make you SEE. Which means you will communicate with the world of signs. Just like me."

27 iulie 2020

„Dacă pot studenții tăi, eu de ce n-aş putea? Mă apuc să țin un jurnal. Jurnalul meu despre o vreme pe care o pot vedea numai în închipuire.

Am o carte uriaşă, cerneală şi o pană. Nu ştiu cuvinte, aşa că nu cuvinte am să scriu. Dar îți promit că vei pricepe absolut tot.

Va fi cartea mea cu semne. Asta fiindcă îți plac semnele, le aştepți tot timpul, şi ele nu vin: aşa zici. Dar te înşeli: semnele sunt aici. Cartea mea o să-ți deschidă ochii. Vei comunica cu lumea semnelor. La fel ca mine."

28 July 2020

"Sometimes when you sleep and are unhappy because I do not sleep in your room, I actually watch you from inside the mirror. I don't know how it happens: I just step into it. You cannot see me, but I am next to your bed. I see your dream, one second after another. I know you wait for something, but what you want to know does not come in dreams."

28 iulie 2020

„Câteodată, când dormi şi eşti tristă pentru că nu dorm în odaia ta, eu mă aflu de fapt de cealaltă parte a oglinzii. Nu ştiu cum se întâmplă: pur şi simplu fac un pas înăuntru. Nu mă vezi, însă eu sunt chiar lângă patul tău. Mă uit la visul tău, secundă după secundă. Ştiu că aştepţi ceva, dar ce vrei tu nu se întâmplă în vise."

29 July 2020

"What does it feel like when you can no longer drown in water? When the air takes you high, high up, higher up—I can't see where. You watch an old wooden pier, and wonder: what can that be? That spot in the immensity of freedom? And you do not remember that it was the exact place where HE was so close that you felt you had found your life. But when life can no longer drown in water, moments no longer go away. Whether a pier near Dracula's Church, or a bench in the Garden of Icons, your feelings have forgotten loss, and you are not a slowly disintegrating body—you are a naked soul."

29 iulie 2020

„Cum este, oare, atunci când apa nu te mai poate îneca? Atunci când aerul te ridică sus, mai sus, sus de tot—nu pot vedea unde anume. Stai cu ochii pironiți pe un vechi dig de lemn şi te gândeşti: ce-o mai fi şi asta? Locul acela înconjurat de o libertate nesfârşită? Şi nu mai ții minte că exact acolo EL îți era atât de aproape încât simțeai că ți-ai găsit viața. Dar atunci când apa nu mai poate îneca viața, clipa nu mai piere. Fie că eşti pe un dig lângă Biserica lui Dracula, ori pe o bancă în Grădina Icoanei, nimic nu se pierde, nu mai eşti un trup care se trece lent—eşti sufletul deschis."

30 July 2020

“Just a nap. Till you find me. But I will do that with my eyes open.

Don’t be afraid: what’s a nap? A moment’s sleep. What is a moment? The time of separation, when you think I have left you alone, while I know that is not true.

I’m watching over you as you watched over me. True, you can’t stroke me, and feed me, and walk me now. But you can still love me, and I will not leave your side till you find me, too. For ever and ever.”

30 iulie 2020

„Un pui de somn, doar atât. Până ce mă găseşti. Dar voi sta cu ochii larg deschişi.

Nu te speria: ce e un pui de somn? O clipă doar. Ce e o clipă? Timpul despărțirii, când tu crezi că te-am lăsat singură, dar eu ştiu că nu e adevărat.

Te veghez aşa cum mă vegheai tu pe mine. Ce-i drept, nu mă poți mângâia, hrăni ori plimba. Dar încă mă poți iubi, iar eu nu voi pleca de lângă tine până nu mă descoperi. Acum şi-n vecii vecilor.”

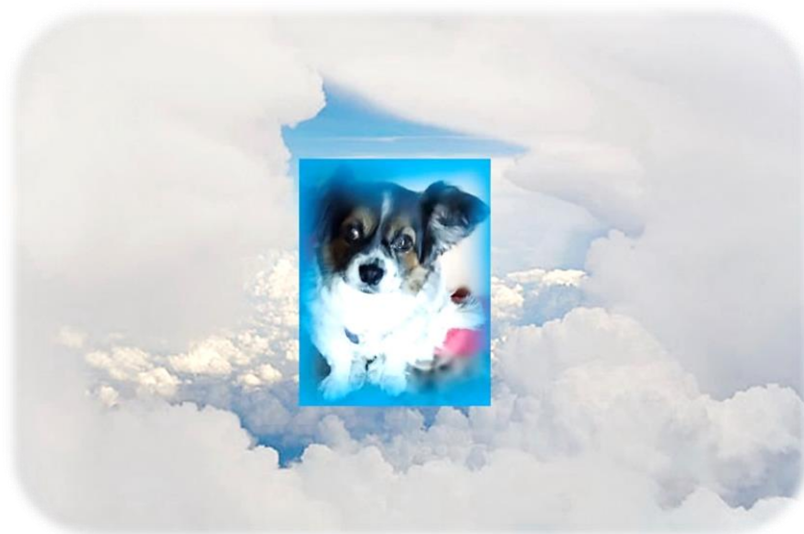

31 July 2020

"I have made a window among clouds, because I wanted to look at you. When you see clouds, I will be there. Waiting for our eyes to meet. I have so much to tell you. Don't look for me round the corner, by tree roots, or in the grass. Just stand still and look up till you see the light. It's all yours. From me."

31 iulie 2020

„Am făcut o fereastră printre nori, pentru că voiam să te pot vedea. Când ai să vezi nori, eu am să fiu acolo. Voi aştepta să ne privim iar în ochi. Am atâtea să-ți spun. Nu mă căuta după colț, pe lângă rădăcinile copacilor, ori în iarbă. Stai doar nemişcată şi priveşte în sus până ce vezi lumina. E a ta. De la mine."

1 August 2020

[You were running on your four paws, fur sparkling in the sunlight.

I woke up wondering: Is she really going to do that?

I fell asleep and the same dream came again: Bea soaring out of a field.

That is how much she loved to be alive.]

1 august 2020

[Alergai cu toate lăbuțele şi cu blana lucind în soare.

M-am trezit cu întrebarea: Chiar o va face?

Am adormit la loc şi visul s-a întors: Bea se înălța dintr-un câmp.

Atunci am înțeles: atâta de tare iubea viața.]

2 August 2020

[Ambulance sirens fill the crowded highway. You never knew what they meant. Into a world of loneliness and fear, once upon a time, there came Bea. I wish I could work. I wish I could walk you. I wish you were sleeping on the couch in front of me, waiting for me to see you. I wish I had seen you better. And more.]

2 august 2020

[Sirene de ambulanțe răsună pe şoseaua aglomerată. N-ai ştiut ce înseamnă. Într-o lume a fricii şi singurătății, a venit Bea: odată ca niciodată. Aş vrea să pot lucra. Aş vrea să mă plimb cu tine. Aş vrea să dormi pe canapeaua din fața mea, sperând că o să te văd. Aş vrea să te fi văzut mai mult—şi mai bine.]

3 August 2020

"I tried to make friends with this creature. I could not speak her language. I looked at her and she looked through me. She was very busy eating some wooden things, and I was not really hungry, so I did not mind that she did not offer me any. I just thought that you would never eat a thing without letting me taste, too.

This is such a strange time and place. I keep telling myself that it is all my fault, because I must have gone out without a leash, but… maybe it was more than that?"

3 august 2020

„Am încercat să mă împrietenesc cu ființa asta. Nu i-am putut vorbi pe limba ei. Mă uitam la ea, iar ea privea prin mine. Era concentrată să mănânce nişte boabe de lemn, iar mie nu-mi prea era foame, aşa că nu m-a deranjat că nu mi-a oferit măcar una să gust. M-am gândit doar că tu nu ai mânca nicio fărâmă fără să gust eu prima.

Aici e un timp şi un loc atât de ciudat. Îmi spun mereu că e vina mea, precis că iar am plecat fără lesă, dar... să fi fost oare mai mult decât atât?"

Contemporary Literature Press

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest

2022

4 August 2020

"I was running down this living field, and my feet did not hurt at all, my back was light as a feather: we were both floating. I was never going to be separated from you. It occurred to me that I might wish to walk free from the leash, but I realised that the word 'leash' did not mean anything to me. We were free."

4 august 2020

„Alergam pe câmpul acela viu. Nu mă dureau lăbuțele, spinarea mea era uşoară ca un fulg: pluteam amândouă. Nu aveam să ne mai despărțim niciodată. Mi-a trecut scurt prin minte că poate o să vreau să merg fără lesă, dar mi-am dat seama că vorba 'lesă' nu însemna nimic. Eram libere."

5 August 2020

"I am like an empty park, waiting for you to walk Bea and fill it with your thoughts. Am I not Bea any more? I liked going out with you, and I really did my best to walk fast. I did.

I am up here. Strange place. I see everything. I see you writing all the time. Is it because you don't feel like going out without me, or is it your way of finding me?"

5 august 2020

„Sunt ca un parc pustiu, care te aşteaptă s-o plimbi în el pe Bea şi să-l umpli cu gândurile tale. Oare nu mai sunt eu Bea? Tare-mi plăcea să ies cu tine, şi zău că încercam din răsputeri să merg repede.

Sunt aici, sus. E un loc straniu. Văd tot. Te văd cum scrii toată vremea. Să fie din cauză că, fără mine, nu-ți mai place să ieşi, sau este acesta felul tău de a mă regăsi?"

6 August 2020

"I don't expect you know what this is, really. I have no idea, either. In this place where I am, everything happens abruptly, somehow before it has happened.

All you can do is try to remember. Right now, I can remember my green blanket which you'd place on my back when I fell asleep. It was warm and I felt protected. I don't like ice and cold. I don't much like this place, either. I tell myself all the time that it can't be long now. I am waiting and you are waiting. I am sure you have the power to end this—this—this endless loneliness."

6 august 2020

„Nu cred că ştii ce-i ăsta, şi nici eu nu ştiu. În locul unde mă aflu eu acum, toate se petrec brusc, parcă înainte de a se întâmpla.

Tot ce poţi face este să încerci să-ţi aduci aminte. Mie îmi vine acum în minte păturica mea verde cu care mă înveleai când adormeam. Era caldă şi mă simţeam ocrotită. Mă sperie gheaţa şi gerul. Nu-mi place nici locul ăsta. Îmi spun toată vremea că nu mai e mult. Eu aştept. Tu aştepţi. Eu ştiu precis că tu ai puterea să pui capăt acestei—acestei—acestei singurătăţi nesfârşite."

7 August 2020

"Sometimes I am very small, and everything around me is huge. I am afraid, but nobody hurts me. Maybe my fear is my way of missing you. When I am myself again, you will take me home, and I will tell you everything. We will talk—yes—I will be able to speak. And you will say, you will say… no, words are no use. You will just be with me."

7 august 2020

„Uneori sunt foarte mică şi toate sunt uriaşe în jurul meu. Mă sperii, dar nu-mi face nimeni rău. Poate că frica mea e de fapt dorul de tine. Când voi fi din nou eu însămi, o să mă iei acasă şi o să-ți povestesc tot. O să vorbim—da—o să ştiu să vorbesc. Iar tu o să spui... O să spui că... Dar ce contează. Cuvintele nu au rost. O să fii cu mine şi atât."

8 August 2020

"I know you! You're a ladybug! She told me that, when you fly, you can take anyone to see another soul. Come on! Fly me there now… Pleeeeeeease—"

8 august 2020

„Eu te ştiu pe tine! Eşti o gărgăriță! Ea mi-a spus că, atunci când zbori, poți duce pe oricine să vadă un alt suflet. Hai, du-mă acolo. Acum... Te roooooog—"

9 August 2020

“These frail creatures are always busy. They live deep down. I know their home. I was lucky to get out. Now I can look without being seen. Floating is not that bad. I can follow you when you go out, missing me. Soon you will understand that I am always all around you, and you will be happy for me.”

9 august 2020

„Ființele astea plăpânde sunt mereu grăbite. Locuiesc acolo jos, în adânc. Le ştiu locul. Am avut noroc că am scăpat de acolo. Acum pot privi fără să fiu văzută. Nu e cel mai rău lucru să pluteşti. Pot să mă țin după tine când ieşi şi eu nu sunt, şi ți-e dor de mine. O să înțelegi în curând că sunt peste tot în preajma ta şi ai să fii fericită pentru mine.”

10 August 2020

"I am a drop of water that will not fall. I hang from your soul, and I know you won't let me go. Waiting is not all that bad when I tell myself that you will not forsake me, no matter what. And then we will walk and talk and bark again. Well, I'll do the barking and you the scolding… But I know you won't mind."

10 august 2020

„Sunt un strop de apă care nu cade. Atârn de sufletul tău şi ştiu că n-o să-mi dai drumul să alunec. Nu mă deranjează să aştept, fiindcă îmi spun că n-o să mă părăseşti, orice-ar fi. Şi pe urmă o să ne plimbăm, o să vorbim şi o să lătrăm iar. Adică eu o să latru, iar tu o să mă cerți... Dar ştiu că tu nu poți să te superi pe mine."

11 August 2020

"I pass through living shapes, I float, I try to stop, but can't—and it will be like that until I reach you. I am patient.

Sweet sadness all around. This nightingale is in love with a dandelion who will very soon be blown off by a strong wind. How do I know that? I have no idea. I see ahead, I see behind, I see it all.

I watch carefully every image. I want to give them all to you when we meet. You will know better than me what to do with them. All I want is to sit in your lap and watch the words you type—which are, yet are not alive."

11 august 2020

„Pătrund înăuntrul formelor vii şi trec prin ele, plutesc, încerc să mă opresc, dar nu reuşesc—şi asta va dura până când ajung la tine. Am răbdare.

Blândă amărăciune. O ciocârlie e îndrăgostită de o păpădie care se va spulbera curând într-o pală de vânt. De unde ştiu eu asta? Habar nu am. Văd înainte, văd în urmă, văd absolut tot.

Cu mare atenție privesc fiecare imagine. Vreau să ți le pot dărui pe toate atunci când ne regăsim. Tu ai să ştii mai bine decât mine ce să faci cu ele. Tot ce-mi doresc este să stau în poala ta şi să urmăresc vorbele pe care le scrii—care sunt, şi totuşi nu sunt vii."

12 August 2020

“I am on my own in a bad storm again. Even though the water and the wind can’t touch me, I can still see the lighting and feel the thunder. They are not my world any more, so I am not afraid at all. I just miss being held and petted, and I miss you saying, ‘Don’t be afraid, Bumble-Bea’.”

12 august 2020

„Sunt iar de una singură într-o furtună puternică. Cu toate că apa şi vântul nu ajung la mine, eu tot văd fulgerul şi simt tunetul. Acolo unde se află ele nu mai este lumea mea, aşa că nu mă tem de nimic. Doar că tare aş vrea să mă ții în brațe, să mă mângâi şi să-mi spui, ‘Nu te teme, Buburuză-Bea’.”

Lidia Vianu

© Bumble-Bea

13 August 2020

“Roof of the world and the Milky Way…”

13 august 2020

„Acoperişul lumii şi Calea Laptelui...”

Contemporary Literature Press
https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

14 August 2020

“When you enter the sphere, I will be there. Till then, I will send your way all the things that we ever wanted. Life can be so beautiful…”

14 august 2020

„Când intri în sferă, eu voi fi acolo. Până atunci, am să trimit către tine toate lucrurile pe care ni le-am dorit vreodată. Viața este atât de frumoasă...”

234

15 August 2020

"And we will live it again and again."

15 august 2020

„Iar noi o vom trăi iar şi iar."

Lidia Vianu

© Bumble-Bea

Children and grownups:
make your own books on paper
printing this,
and read me.
Make the book and draw it
with your own two hands.
Book in hand, I can see you all.
And you will all see me.

Oameni mari şi mici:
faceţi-vă cărţulia voastră de hârtie,
imprimând-o pe a mea,
şi citiţi-mă.
Faceţi cartea şi desenaţi-o cu mâna voastră.
Ajunge să ţineţi cartea în mână
pentru ca eu să vă văd pe toţi.
Iar voi o să mă vedeţi pe mine.

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest
2022

Lidia Vianu

© Bumble-Bea

236

Link comun, **Metoda Lidia Vianu în 7 volume**.
https://editura.mttlc.ro/metoda-lidia-vianu-7-volume.html

Volumul 1. **Engleza de la 7 la 77 de ani. Partea 1. Întâmplări cu timpuri.** Traducere cu cheie.

Volumul 2. **Engleza de la 7 la 77 de ani. Partea 2. Întâmplări cu timpuri.** Traduceri cu cheie.

Volumul 3. **Ora de Engleză. Traduceri şi povestiri.** Cu cheie.

Volumul 4. **Admiterea la Engleză. Traducere gramaticală.** Cu cheie.

Volumul 5. **Subiecte date la examenul de admitere 1974-1990.** Traduceri cu cheie.

Volumul 6. **Student la Engleză. Traducere gramaticală.** Cu cheie.

Volumul 7. **Examen la gramatica engleză.** Traduceri cu cheie.

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

https://editura.mttlc.ro/ The University of Bucharest

2022